

**n
e
v
r
o
m
a
t**

Uvod: Nevromat dokumenti

Dokumenti, besedila, zapiski, skice, fotografije in zvočni posnetki v knjigi Nevromat govoriijo o enoletnem delovnem postopku, ki je pripeljal do absurdne situacije Nevromat. V knjigi so zajeta asociativna polja, ki so sprožala materializacijo ideje. Sprva sta avtorja instalacije Lenka Đorojević in Matej Stupica razmišljala o telesu brez organov in črpala iz ruske absurdistične proze dvajsetih let dvajsetega stoletja. Postopoma sta s številnimi sodelavkami in sodelavci zasnovala kompleksen analogni (elektronskomehanski) prostor, ki med drugim uprizarja avtodestruktivne repetitive postfordističnega kognitariata. Sistem sproža publika preko osrednjega nevrnskega (elektronskega) sistema, brez možnosti nadzora nad jakostjo gibanja ali sunkovitostjo postopnega uničevanja multipliciranih delovnih postaj, ki so jih odlili iz krhkega mavca (stol, miza, monitor, miška, knjige, tipkovnica, pisala).

Fotografije iz galerijske postavitve, skice in beležke za knjigo, ki je izdana v dvanajst izvodih sta prispevala Đorojević in Stupica; fotografije, zajete iz video posnetka, so delo Guillerma Algora; besedili, ki opišeta psihološke, družbene in umetniške učinke instalacije sta prispevala Ida Hiršfenfelder in Bojan Stefanović. Knjiga ni prav zares urejena, kajti informacije vanjo vstopajo iz vseh strani, pogosto zgolj kot tok misli brez jasnega sosledja. V skicah in zapiskih se enakovredno prepletajo vsebinske niti, reference in inspiracije, konkretne tehnične in tehnološke rešitve, nabavni sezname, načrti za izdelavo oziroma nič drugega kot stranski proizvodi umetniškega postopka, pri katerem se neprestano zapleta kritična misel in konkretna realizacija.

Del publikacije je tudi zvočna knjiga v slovenščini s triintridesetimi izbranimi odlomki iz treh knjig Daniila Harmsa, ki jih berejo številni pripovedovalci in pripovedovalke, govorci in govorke (glej strani 115 do 120). Posamezni odlomki zvočne knjige so v galeriji vgrajeni v zastarele telefone, ki jim je sodelavec pri projektu Staš Vrenko upognil vezje, spremenil namembnost in iz njih napravil programirano avtomatizirano poslušalnico za predvajanje absurdnih zgodb.

Introduction: Neur-o-matic Documents

Documents, texts, notes, sketches, photographs and audio recordings inside the Neur-O-Matic book speak of a one-year long work process, which has led to the absurd Neur-O-Matic situation. The book holds associative fields that have led towards the materialization of the idea. The installations authors Lenka Đorojević and Matej Stupica were at first thinking about a body without organs and drew from Russian absurdist literature of the 1920s. Together with their numerous co-workers they had gradually designed a complex analogue (electro-mechanical) space which, among other things, represents the auto-destructive repetitions of the post-fordistic cognitariat. The system is triggered by the audience through a central neural (electronic) interface, without the possibility of control over the magnitude of movement or the thrusting gradual destruction of multiplied work stations that are cast from fragile plaster (chair, table, monitor, computer mouse, keyboard, books and pens). Photographs of the gallery installation, sketches and notes for the book, printed in twelve copies, were contributed by Đorojević and Stupica. Still frames captured from the video footage are the work of Guillermo Algora. Texts describing the psychological, social and artistic effects of the installation were written by Ida Hiršfenfelder and Bojan Stefanović. The book is not truly edited, because information are moving into it from all sides, often merely as a flow of thoughts without a clear sequence. The sketches and notes equally entwine substantial threads, references and inspirations, as well as specific technical and technological solutions, purchase lists and production designs, all of which are nothing else than by-products of an artistic process that tends to constantly entangle critical thought and practical realisation. Also part of the publication is an audio book in Slovene language with thirty-three selected fragments from three books of Daniel Harms, which are narrated by numerous narrators and speakers (see pages 115 through 120). Individual audio book fragments are installed within the gallery inside obsolete telephone sets. Project collaborator Staš Vrenko has bent the circuitry of these telephone sets, altered their purpose and transformed them into programmed automated emitters for broadcasting absurd tales.

Nevromat: Lenka Đorojević in Matej Stupica

analogna intermedijska instalacija

Otvoritev: 19. december ob 20. uri @ MoTA Point, Gosposvetska 12, Ljubljana
Tranjanje razstave: od 19. decembra 2014 do 16. januarja 2015

Nevromat je serija dvanajstih enakih situacij, ki prikazujejo povprečno generično delovno okolje kognitivnega prekariata, čigar delo je vpeto v absurdno statično okolje komunikacijskega kapitalizma. Nezavedne geste, ki jih narekuje informacijska tehnologija, sprožajo ideološke operacije v časovno-prostorskem mediju, v katerem je čas čedalje bolj omejen, prostor pa čedalje bolj razpršen.

Fantazijo o obilju znanja in informacij sta avtorja razstave v tesnem sodelovanju z inženirjema **Simonom Bergočem** in **Borisom Košakom**, kiparko **Nežo Jurman** in zvočnim ustvarjalcem **Štašem Vrenkom**, ogulila do njenega bistva, do absurda, čigar želja je zaradi nezmožnosti njene zadovoljitve usmerjena v destrukcijo. Mehanizem za instalacijo je postavljen tako, da se bo tekom razstave delno samouničila in pokazala fragmentirane in rušilne rezultate prekomerne proizvodnje. Vseh dvanajst situacij je povezanih v centralno mrežo, ki sproža udrihanje kladiv po klonih. Centralni operacijski center je kot spletno okolje, v katerega se vpenja vsaka izmed dvanajstih delovnih enot. Obiskovalec ali obiskovalka sta kot operater ali operaterka, ki nista zmožna nadzirati svojih dejanj, kajti vsak pritisk na tipko je rušilen. Edino sredstvo za upor in transformacijo inertne prekomerne proizvodnje in delovanja je radikalni izstop iz sistema in popolno nedelovanje.

Matej Stupica je intermedijski ustvarjalec mlajše generacije, ki deluje na področju vizualnega in večmedijskih instalacij. Na ALUO je leta 2014 diplomiral iz slikarstva z delom Pobeg iz Alkatraza. V študijskem letu 2010/2011 je študiral na Akademiji VŠUP v Pragi, v slikarskem studiu Jiříja Černickýja v okviru 3-mesečne študijske izmenjave. S solo in skupinskimi projekti, intervencijami in razstavami sodeluje po Sloveniji in tujini. Od leta 2006 kot ilustrator objavlja v sobotni prilogi Dnevnika, Objektiv. Z ilustracijami je razstavljal na 8. in **nevromat 5**

11. slovenskem bienalu ilustracije, kjer je prejel Priznanje Hinka Smrekarja in posebno pohvalo žirije za časopisno ilustracijo. Za delo na vizualnem področju je leta 2009 prejel Nagrado ALUO za posebne umetniške dosežke in leta 2011 študentsko Prešernovo nagrado za slikarstvo. Z zadnjimi razstavami je bil med drugim del 7. Trienala sodobne umetnosti U3. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Lenka Đorojević kot umetnica izhaja iz medija grafike, ki se v njenih delih kaže neposredno ali z vključevanjem procesualnosti tega medija v intermedijskih instalacijah in gledaliških scenografijah. Diplomirala je leta 2008 na Akademiji za likovno umetnost v Trebinju v Bosni in Hercegovini, dodatno pa se je izobraževala na Mednarodni poletni akademiji v Salzburgu. Leta 2013 je magistrirala na ALUO v Ljubljani na temo Grafika regeneracije z grafično prostorsko instalacijo Kocka 837456-9305.00, ki je bila razstavljena v Centru sodobnih umetnosti - Likovni salon Celje in Galeriji Alkatraz v Ljubljani. Končala je tudi dvoletno Šolo za kustose in kritike sodobne umetnosti Svet umetnosti - Zavoda za sodobno umetnost SCCA v Ljubljani in je sodelavka Redakcije za kulturo in humanistične vede Radia Študent. Je soustanoviteljica je Društva za zvočno in vizualno umetnost OFFTIR, ki je bilo prvič predstavljeno na U3, 7. Trienalu sodobne umetnosti v Sloveniji. Trenutno živi in ustvarja v Ljubljani.

nevromat na ljudmila.org

matej stupica domača stran

nevromat 6

Neur-o-matic: Lenka Đorojević in Matej Stupica

analogue media installation

Exhibition opening: 19th of at 8pm @ MoTA Point, Gosposvetska 12, Ljubljana

Duration of the exhibition_ December 19th, 2014 to January 16th, 2015

Neur-O-Matic is a series of twelve identical situations displaying the average generic workplace of the cognitive precariat, whose labour is deeply rooted in the absurdly static environment of communication capitalism. Unconscious gestures, dictated by information technology are triggering ideological operations in space-time medium, in which time is increasingly limited and space progressively diffused.

The authors (in close collaboration with electrical engineers **Simon Bergoč** and **Boris Košak** and sculptors **Neža Jurman** and **Stoš Vrenko**) have chafed this fantasy of the abundance of knowledge and information to its essence – to the absurd, whose desire due to its inability to achieve gratification is bent upon destruction. The installation mechanism is set on partly self-destructing the installation, manifesting the fragmented and disruptive results of the overproduction. All twelve situations are linked into a central network, that triggers the hammers punching on these clones. The central operating system of the installation works as an online environment connecting all twelve units together. Visitors are likened to the roles of operators, who are unable to control their actions, for every keystroke denotes destruction. The only means of resistance and transformation of the inert overproduction and operation is a radical withdrawal from the system and absolute inaction.

Matej Stupica is a new media artist of the younger generation, working primarily in the field of visual art and multimedia installations. In 2014 he graduated in painting at the Faculty of Arts in Ljubljana with the work *Escape from Alcatraz*. During a 3-month student exchange program in the academic year 2010/2011 he attended classes in Jiří Černický's painting studio at the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague. With solo and group projects, interventions and exhibitions he participates in Slovenia and abroad. As of 2006 he is an **neuromat 7**

illustrator for the newspaper *Dnevnik's* Saturday supplement, *Objektiv*. His illustrations were exhibited at the 8th and the 11th Slovenian Biennial of Illustration, where he received the Hinko Smrekar Recognition and a special commendation of the jury for his newspaper illustration. He received the Academy of Fine Arts in Ljubljana Award in 2009 for outstanding artistic achievements for his work in the field of visual arts, and the Student's Prešeren Award for painting in 2011. With his last projects he was, inter alia, a part of the 7th Triennial of Contemporary Art U3. He lives and works in Ljubljana.

Lenka Đorojević stems from the field of graphic arts, which can be seen in her work directly, or through the inclusion of this medium's processes in her new media installations and theatre sets. In 2009 she graduated from the Academy of Fine Arts in Trebinje in Bosnia and Herzegovina and went on to study additionally at the International Summer Academy in Salzburg. She received her Master's degree at the Academy of Fine Arts in Ljubljana in 2013 on the subject of the Graphics of regeneration; her work was a spatial graphic installation named *Cube 837456-9305.00*, exhibited at the Centre of Contemporary Arts - Art Salon Celje and Alkatraz Gallery in Ljubljana. She has also completed a two-year school for curators and critics of contemporary art Arts Council, which was organized by the Institute for Contemporary Arts SCCA Ljubljana. She is a contributing author for the Culture and Humanities Editorial board at Radio Študent Ljubljana and a co-founder of the Society for Sound and Visual Art OFFTIR, which was presented at the 7th Triennial of Contemporary Art U3 in Slovenia. She currently lives and works in Ljubljana.

Beleške in izpiski iz Organa v Nevromat

Lenka Dorojević

Iz knjige *Anti-Edip: kapitalizam i šizofrenija*, (Guilles Deleuze i Felix Guattari, str.8): Henri Michaux opisuje jedan shizofreničarski sto u funkciji jednog procesa proizvodnje koji je proces želje: »Kada biste ga jednom приметili, on bi shvatio da vam zaokuplja duh. On bi čak nastavio ne znam šta, svoju sopstvenu rabotu, bez sumnje ... Zapanjivalo je to što on, mada nije bio jednostavan, nije bio ni zaista složen, složen kao takav ili na osnovu neke namere ili komplikovanog plana. Pre razjednostavljen tokom doradivanja ... Takav kakav je bio, bio je to sto s dodacima, poput nekih crteža shizofreničara za koje se kaže da su »krcati«, a ako je i bio završen, to je bio utoliko što više nije bilo načina da mu se bilo šta doda, sto koji je postojao nagomilavanje, sve manje i manje sto ... Nije bio prikladan ni za kakvu upotrebu, ni za šta što se očekuje od jednog stola. Težak, glomazan, jedva da se mogao prenositi. Niste znali kako da mu pridete (ni mentalno ni manuelno). Sama stolna ploča, koristan deo stola, postepeno smanjivana, polako je nestajala, budući da je tako malo bila u nekoj vezi s glomaznom tvorevinom da na tu celinu niste više gledali kao na sto, već kao na neki zasebni deo nameštaja, neki nepoznati instrument kojim ne umete da se služite. Dehumanizovan sto, bez ikakve lagodnosti, koji nije bio buržujski, nije bio rustičan, nije bio seoski, nije bio kuhinjski, nije bio radni sto. Koji nije pogodovao ničemu, koji se branio, koji se opirao služenju i komunikaciji. Bilo je u njemu nečeg omamljenog, okamenjenog. Mogao bi da navede na pomisao na neki zaustavljeni motor.«

Žižek: Absolutna vrzel med organskim telesom in normami?, z večno kulturo gona, »ki mu lahko postanejo podvrženi organi telesa, parcijalni objekti« ampak Nitschevo ne govori o organskem, temveč o tem, da je TELO Brez Organov....???!!!!

Antonin Artaud: dejanskost še ni ustvarjena. Ker resnični organi človeškega telesa niso sestavljeni (telo ni organizem !!!!!) **nevromat 9**

Deleuze in Guattari: Telo brez organov je telo brez podobe.

Telo brez organov = virtualno telo

Aktualno telo = Organi (gib, zvok ...)

Največja iluzornost je prav v redukciji znakov pri neki iluziji - znanstvena fantastika...

Multipli: PRODUKT – ANARHISTIČNI POGLED – KAOS

Fraktali: ponavljanje - princip osmišljanja objektov --- priča????

Kapitalizem = Medijski informacijski sistem (je kognitiven - proizvaja vednost – Foucault)

Lytard: kapitalizem bo uničil vsakršno distinkcijo – prva razlika, ki jo bo zbrisal je spolna = nova androgenost!!!

- Neobstoj sedanjosti v kapitalizmu - apsurd, paradoks

- Teorijo subjekta rabimo kot orodje za navigacijo velikanskih napetostih in protislovjih naše dobe ...

- (iz prvega koncepta, ki smo ga pošiljali na razpis) Paul Valery: Nekaj enostavnih premislekov o telesu (konceptcija 4.telesa) ...

TRETJE TELO je telo znanosti, je tisto telo, ki nam daje vednost o naših organih in njihovemu delovanju. Ono je enotno samo v naših mislih, sicer je razstavljeno... Lahko govorimo o ORGANIH BREZ TELES!!!!

ČETRTO TELO je resnično ali imaginarno telo, je tisto kar ni in kar bi lahko bilo ... Zmuzljiva entiteta .... upravlja s spraševanjem in hrepenjenjem ... življenje vs smrt ... V zgodovini je nemogoče telo = idealno in je hkrati več kot to ...

TELO – RAZPRŠENOST - MULTIPLY - TELESNA RANA – Deteritorizacija Telesa – NAREDI NAPETOSTI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Motnja inteziteta - princip organov: naprave, fantazmi, ostanki želečnih strojev --- o želji in nezmožnosti ----!!!!!!!!!!!!!!

PERSPEKTIVA: Zgodba iz *Zakon linča - Padanje* (od blizu in daleč); kladivo, dleto, klešče, žebliji ...

»Toda včasih tudi mi, ko padamo z doseženih višav, udarimo ob turobno klet naše prihodnosti ...« ZADNJA FAZA PISANJA (v Vitezih)

HARMS JE ČLAN skupine OBERIUT: DIALOŠKA OBLIKA:

»Dialoška oblika z govorečimi maskami, pogosto otroci ali stvarmi, živimi in neživimi »osebami«, po vzoru antičnih dialogov, je bila priljubljena zvrst vseh oberiutov ...«---citat iz pogovora na koncu knjige *Pomen morja*.

ALEGORIJA: Materializem, Materialni realizem

VARIOFON_POGLEDATI RUSKE PROJEKIONISTE: Arsenij Avraamov, Solomon Nikritin!

NAČINI SESTAVLJANJA ----- PARADOKS

1. Organi in intezitete = violence-nasije, outburst-izbruh
2. Opredmetenje (RES JE (lat)) - Stvari u gipsu! Negativni Odtis Kartezijansko zaznamovanje-opisovanje stvari!
3. Kinetični opis – fluxus... ritual ...

Paradoks: You must be forced to be free ... freedom hurts!!! («They live» 1988)

Violence: cognitive mapping: suicide: outburst - da spremeni mero zavajajoče ideologije - instability

- Nezmožnost uživanja

- Marx: Commodity is object full of teological even metaphysical niceties

ARTIKULACIJA OBJEKTOV: ZVOK

Fantazija ----- (izpolnjena vrzel: realnosti) ----- Nestabilnost ko ne moreš doumeti realnosti???

Membrana: Paveze-- eno stvarnost ocenjujemo samo s tem, da jo spuščamo skozi drugo:

- Odvzem funkcije

- Prvi nivo je raztelešenje

Svaki znak, jezički ili nejezički, govorni ili vizualni, unutar male ili velike jedinice može da se citira, da se stavi među navodnike; time on može da prekine sa svakim datim kontekstom, beskonačno proizvedeči nove kontekste na način apsolutno zasitljiv? ===== (J. Derrida)

Računalniški sistem upravlja s kontroliranim uničevanjem objektov. Kot vsak sistem ima določeno stopnjo entropije - ta se odraža kot glitch oziroma slučajna napaka v sistemu. V našem primeru je to publika, ki preko klavirja arbitrarno in naključno posega v proces destrukcije. Klavir je instrument tega poseganja. Deluje kot procesor, oziroma še bolje kot kontroler. Analogni uporabniški vmesnik ...

Moji in Bojanovi zapiski o instalaciji:

Subvertiranje sistema s pomočjo hi-tech tehnologije

Alegorija o materializmu in materialni oz fizikalni realnosti. Artaud - zvočenje oragnizma in realnosti.

Ponavljjanje omogoča podoživljanje zvoka in slike kot dialoške oblike. Tu sva najbrž govorila tudi o Kierkegaardovem ponavljanju kot načinu diferenciacije in edinem načinu ustvarjanja novega. Ponavljjanje je kreativno dejanje... Kognitivno mapiranje - vstopiš in si prisiljen zavzeti stališče / gledišče.

Vpliv tehnologije na vse aspekte človeškega življenja. Vsi predmeti so del človekovega vsakdana, preko objektov (posedovanja, fetiša) človek gradi svojo identiteto, pripadnost.

Belina, izčiščenost in nevtralnost kot način dekontekstualizacije in deteritorizacije, abstrahiranje .... vse belo in izčiščeno, z namenom ponazarjanja odtujenosti ....

Subjekt v materialni realnosti, potrošništvo, Kapitalizem proizvaja vednost (to si ti rekla, jaz mislim, da je v "originalu" da tisti, ki ima moč prozivaja vednost, torej tudi kapital, vendar ne samo to).

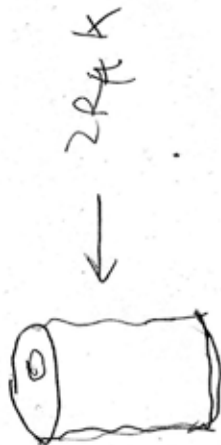
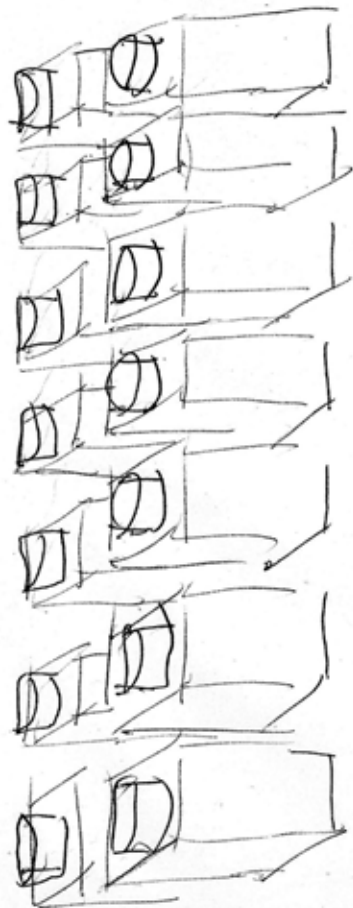
-> puščica v Baudrillarda: potrošnja objektov (potrošnja kot zapolnjevanje manka in strukturiranje vsakdana...)

Zvok -> Machine de desire...

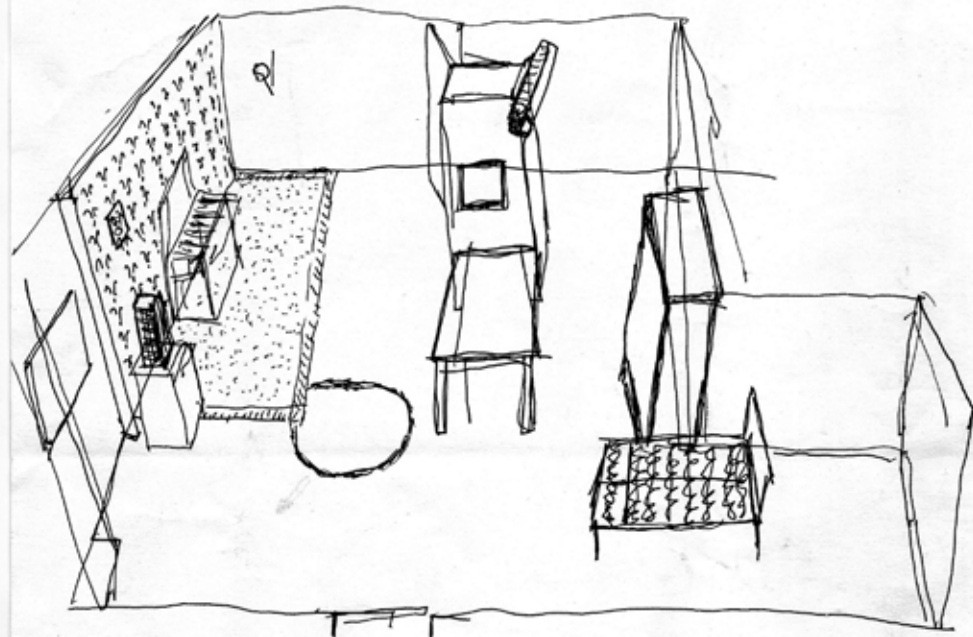
Derrida: dekonstrukcija potrošnega objekta

Zadeva sega onkraj jezika. Potem spet Kierkegaard: ponavljanje in nastajanje novega.

Torej telesa brez organov skozi ponavljanje izvajajo derridajevsko dekonstrukcijo proizvodnega objekta kot konstituente identitete oz. kar subjekta...

— TEŽA ZRAKA

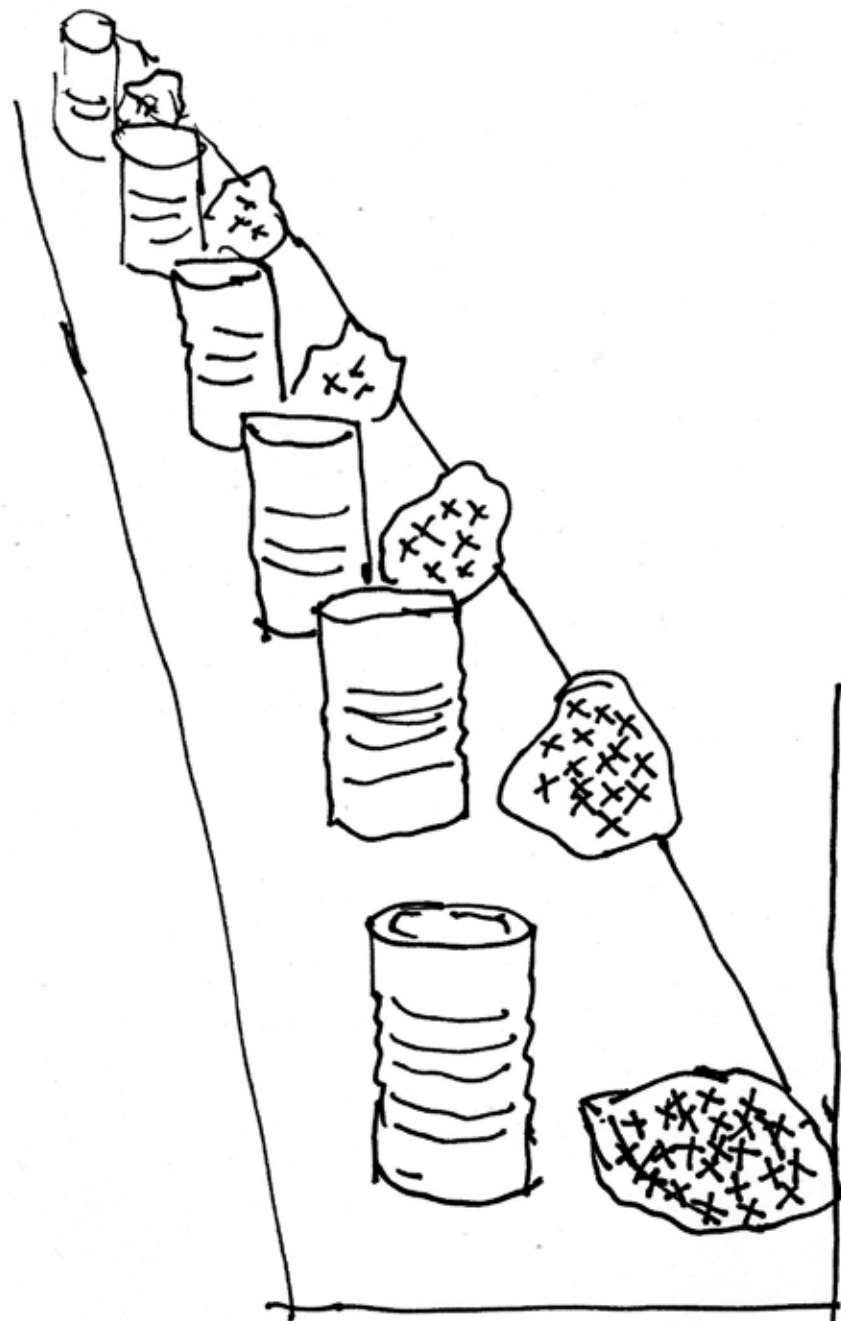
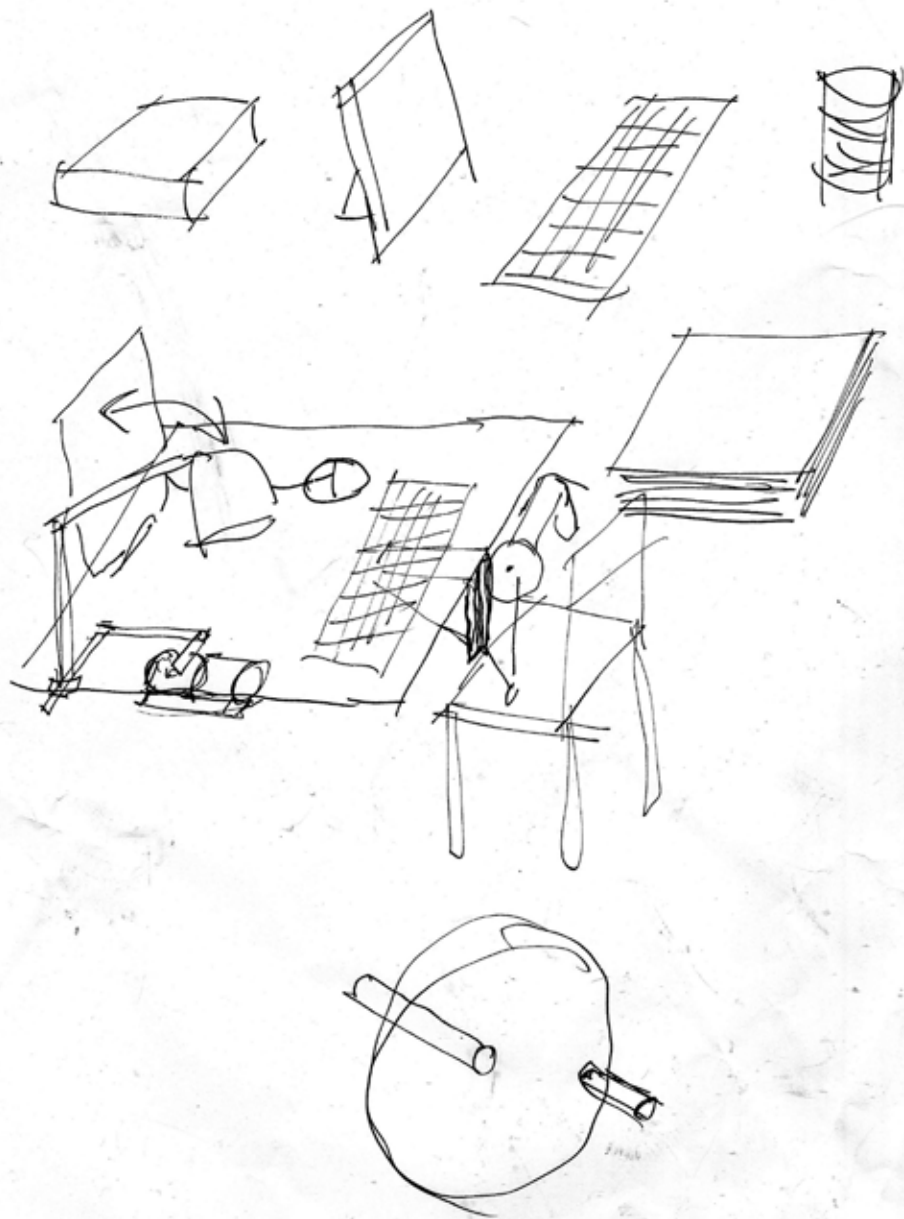

7. Telo biva podobno
obt - luvia luviceno

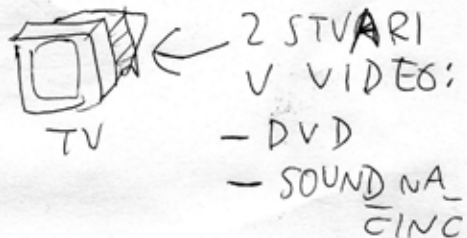
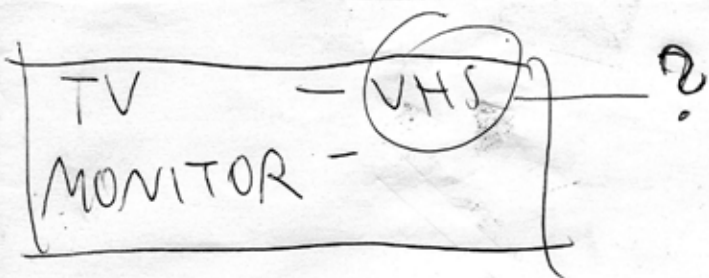

- 1° MISTRI VORCI PO TUK
- 2° INKUBACIJSKO OROVJE
HADILNIK
- 3° POMAZANJE
4. PRINCIP OSMSIVAMA OBJEMATA
... PRICA ...
5. NA SPICE STANOVANJE

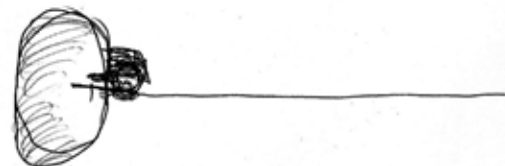
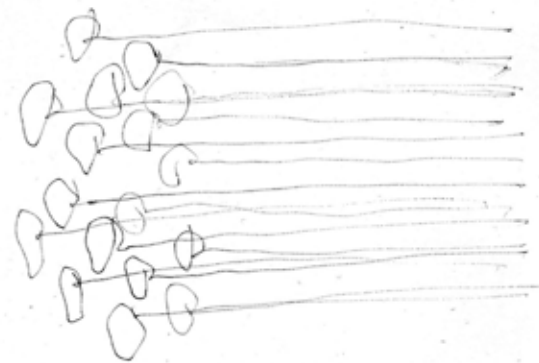
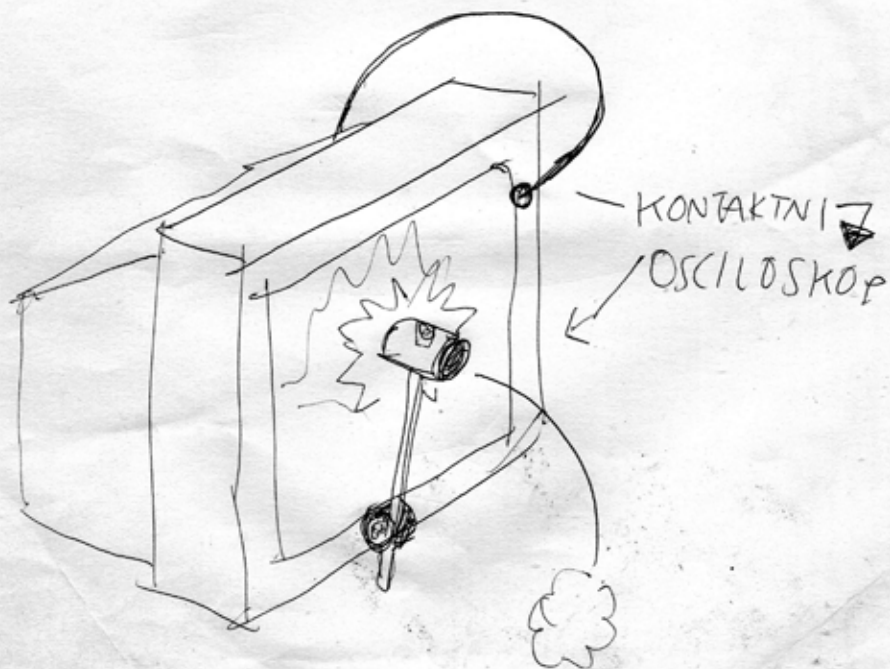
6. NE POSTAVLJAMO SADA STANJE
UKAPITA. VETANO NA APREVO, SARAVKI

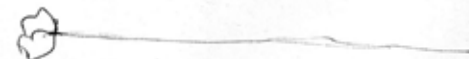

CCTB

KAMNI

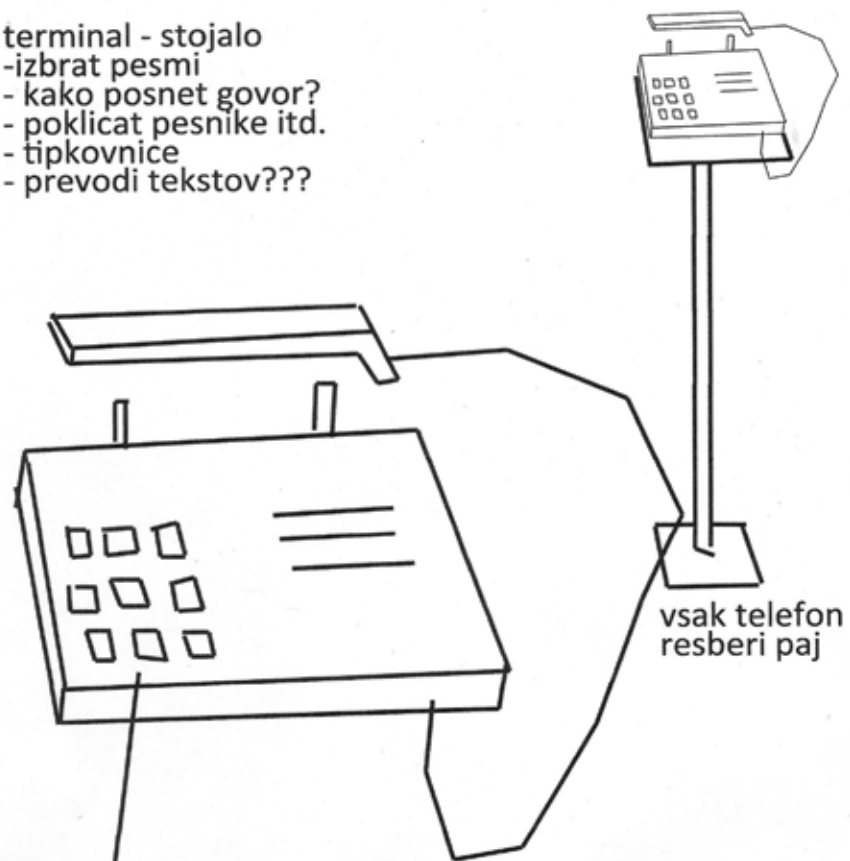

ODUTKI

telefoni - audio HARMS

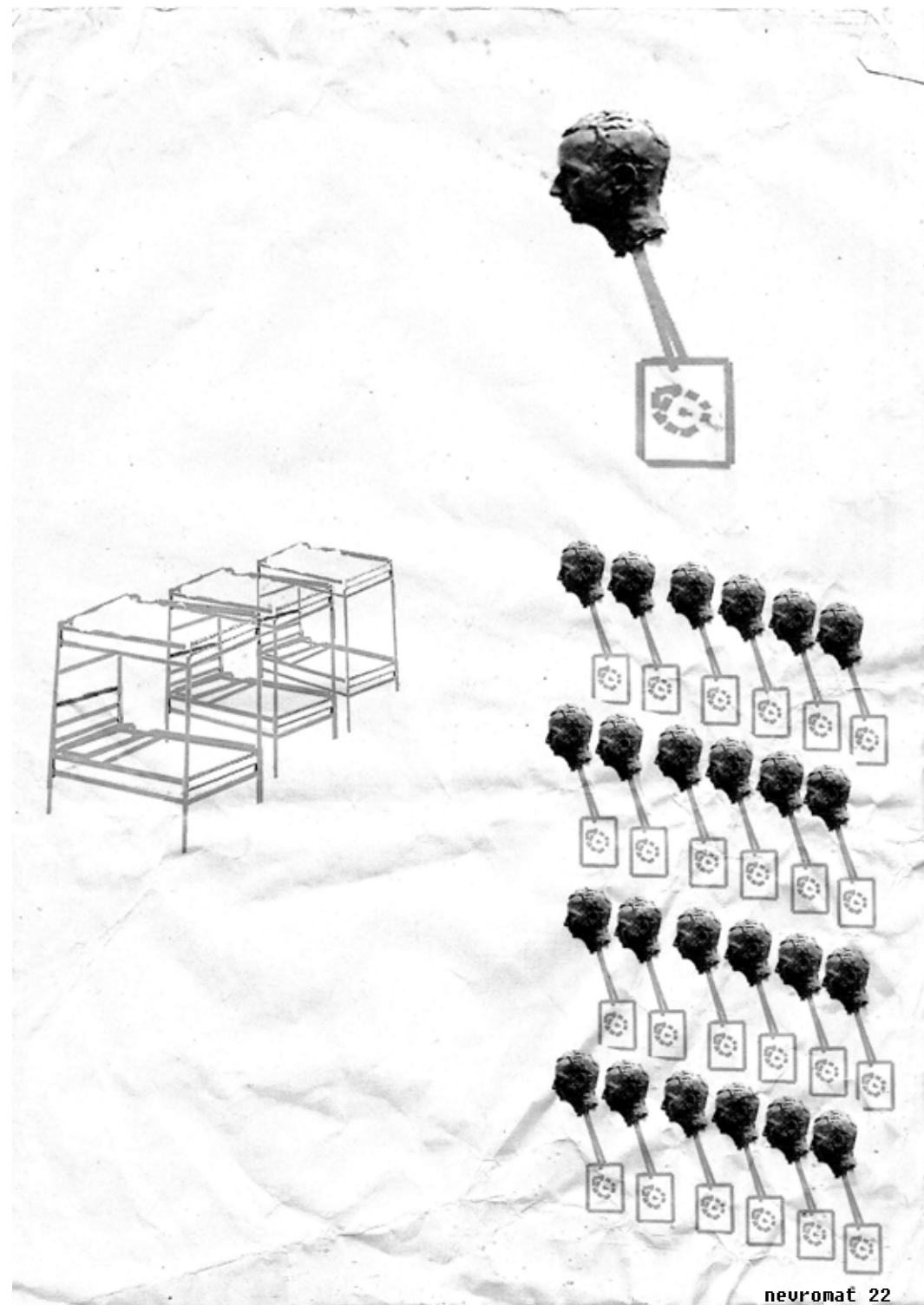
- terminal - stojalo
- izbrat pesmi
- kako posnet govora?
- poklicat pesnike itd.
- tipkovnice
- prevodi tekstov???

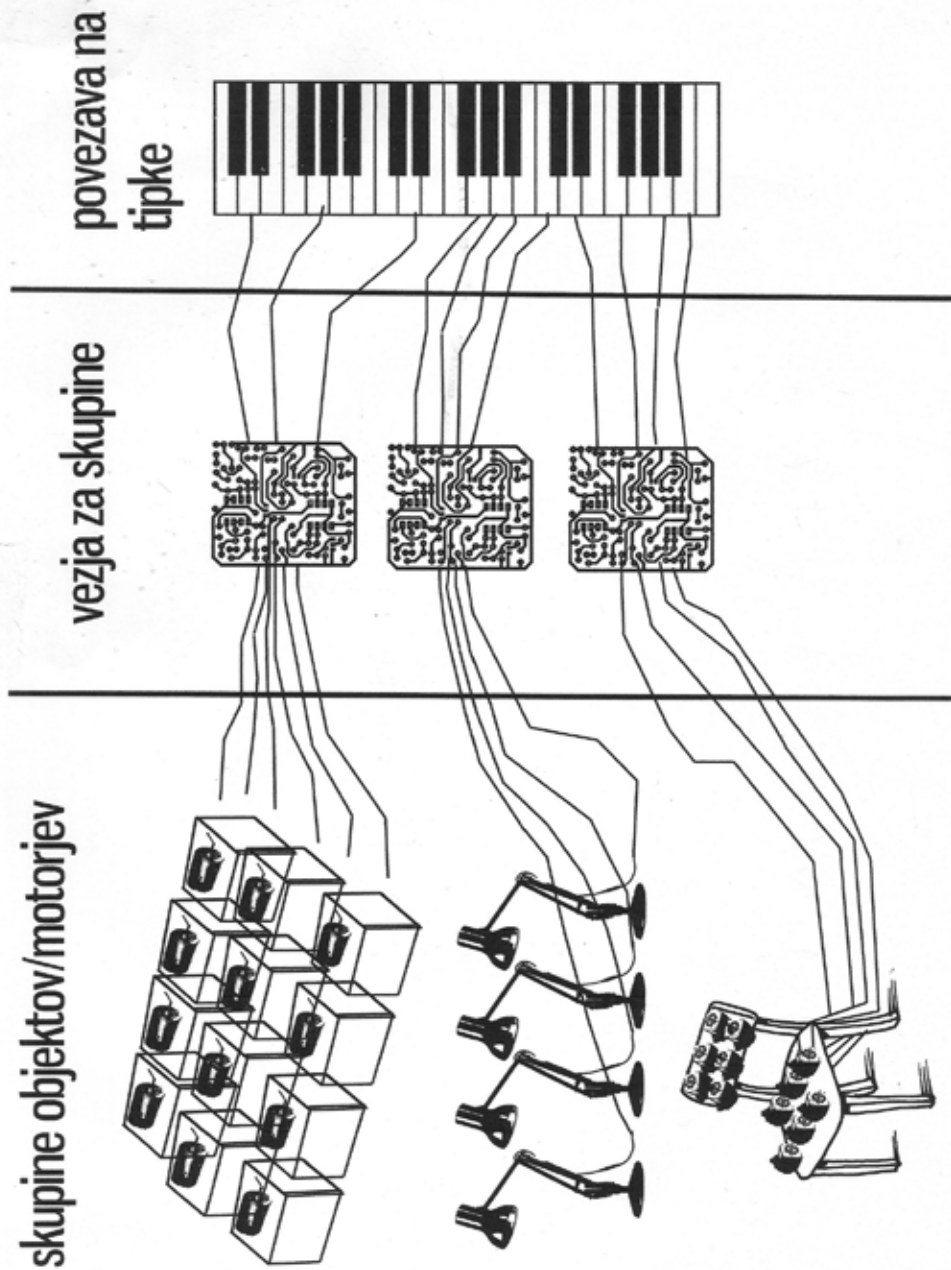

vsak telefon
resberi paj

izbira posnetka s pritiskom
na gumb / zgodbe

KDO BI BRAL ZGODBE?

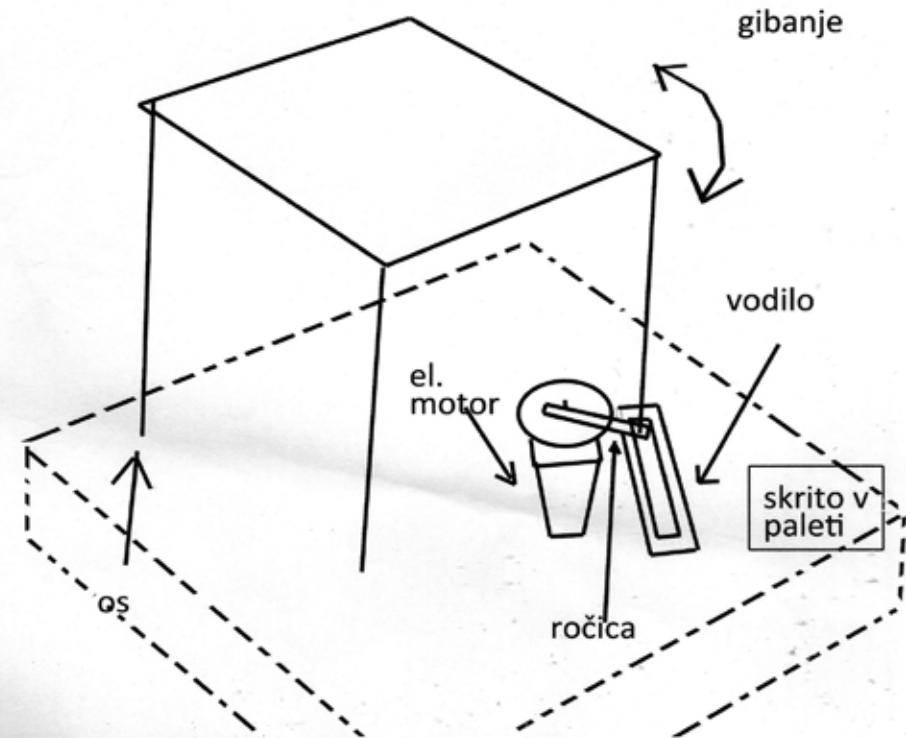
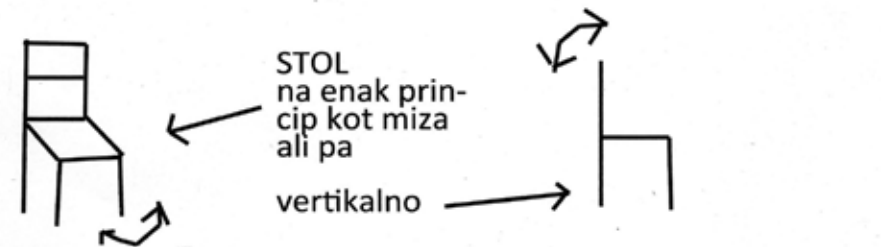
mehanizem MIZE STOLI

- močnejši motorji od brisalcev:

1. bor mašina z mehanskim reduktorjem - mora imeti moč pri nizkih obratih

2. motor pralnega stroja z reduktorjem

- pazit na ampere

tastatura - klavir + POVEZAVE

1. reed releje in plošče pod tipke
2. kablovje naročit
3. napajanje - kako bo narejeno?
4. vezja za pulze, random - med tipkami in napravami
5. razporeditev po tastaturi

DRALOŠKA OBČUKA

* GOSPODINI MIHAI
 AVOKTO OTROKI AZI STRANI
 FIVINGI IN NEFIVIMI "OCESARI"
 PO VTOZU ANTIKNIH DIFUSOV,
 JE BILA PRIKLIČIJENA TRKST
 VSKA OBEZIVTOV.

STRUNA → kako je napajana

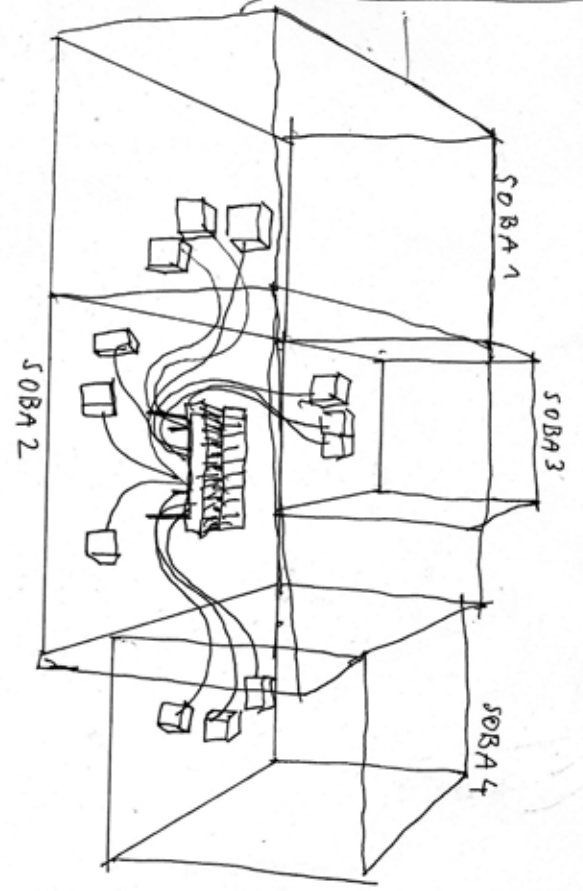
Res je!

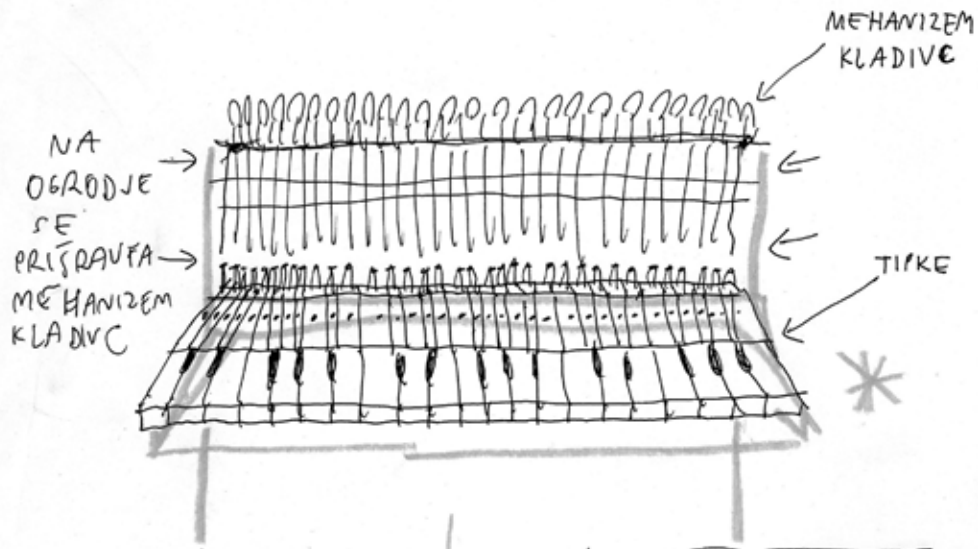
Ulagi ngor da nekateri
 upnom podupnarić avace,
 obelje priu stvari. Salama
 - perna o pekeru, Nafaric -
 opri omoti 4 kugi z. ???

kineticka derulipaja flux usom
 uhvacevcaz rutela (pabure, klavir)

- P Tadija Njebde
 70. pivo; Metulna
 omil za mezinu
 dela

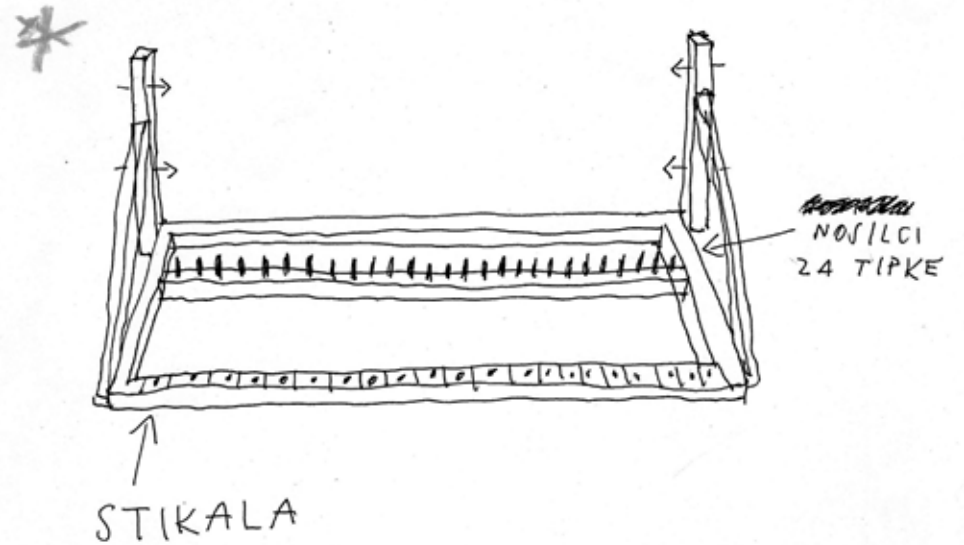
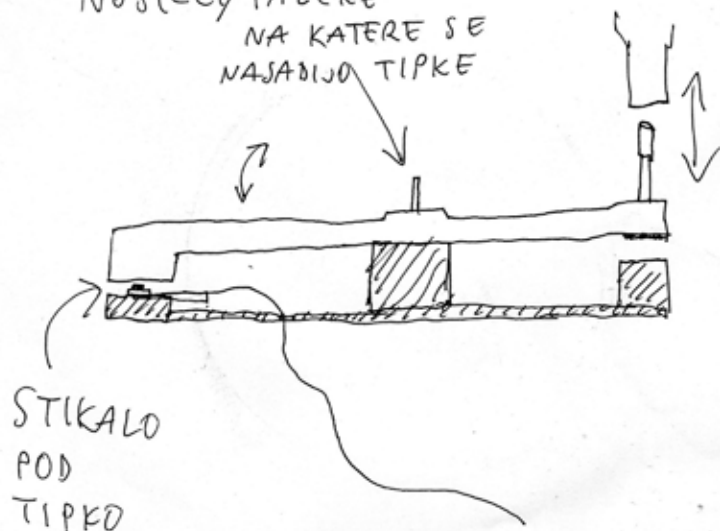
 = NAPRAVE, OSTALI KONTROLIRANI
 OBJEKTI (LUČI, VIDEO, ITD.)

OGRODJE
ZA KLAVIATURO
IN KLADIVCA

NOSILCI/PALČKE
NA KATERE SE
NASADIJO TIPKE

PADANJE (od klaviature od dela) (mm)
KLAVIRO, DRŽO, KLESČE (žebelj?)
"TODA VEČIJA TUDI MI, KO PADAMO
+ DOPEJENIH ~~VSTAV~~ UDARIMO OB TRO-
BNO KLEI NAŠE PRITODNOSTI.
(V ~~RAVNI~~ FAZI → v ~~VISOKI~~ (konstruktivnosti))

283-pogledaj
Brian Catling koda je?

Pov. Valéry - Trupe telo je tlo truheshi.
 V je tlo telo, ki nam daje vednost
 namy org. in njihove funkcije. → ne je
 avto suo v nesth mislih, hlee po p. ~~razstavjan~~
 lenko govornice o ORGANIH BILT TELS

Čereto telo je vsi njevo ustrojenost ali invarianca ted.
 o tem da ~~truheshi~~, ne vedo več nič o z telom se
 ne spreminja ~~o o o o o~~

TE TISTO KLAR NI IN KAP BIVANJE BILU

Prava giva eufela ... vladajo s spret evapom
 in krepitvami ... (ŽIVOT VS SMRT)

V zgodovini je nemogoče tlo = idealno in je hudo
 več kot to...

Telo - RASPIŠENOST - MULTIPLY -
 - TELSNE RANA - ŽURITOP. PAVA
 ohran. nepetosti

DISTRIBUCIJA INTENZIT. PRINC. OBLASTI
 gubati, fantazije reziduumi telesih strogov

V ŽELEČA PROTIVODNA JE ... [2]
 PROTIVODNA: PROTIVODNE

V MAŠINA JE MAŠINA MAŠINE

ŠIŽOP JE UNIVERZALNI PRATUŠ

Oude uveca njesta patlikovanyu protivode-
 nija i uveganog protivod.

- isto,
 Želeče mašine nam strazajo svoje rthau orga-
 nizam, alt v oznanu te protivodeje tjele peti št. je ta-
 ko organizovano, št. uveca drugajtu org. ili št.
 mojsite ma bilo kanceru organizacij... krepitve
 telo bez organa je nepredelljivo, nepetno, nepotestno,
 nepotestno... A. A. A. A. A.

- ~~ŠIŽOP~~ (destrukcija) per teledu matne
 pade soumo ked tu u znanu, štalo se kvarci...
 (KIANE →)

T.B.O JE NEPRODUKTIVNO, STERILNO, NEODENO, NEPOSTE-
 TIVO... A I PAK, ONO JE PROTVODENO NA VOM MESTU
 I V SVOJE PRIME U VEŠIVNOI SITUACI

MAŠINA = FLUKT REZ

PRIRODA - PROCES PROIZVODNJE

TEHNE
IZBJEŽBA
INVENTIVNO NAČELO

EDIP → REPRESIJA ŽELEČIH MAŠINA

6 str. → Telo pod kojom je PREGREJANA FABRIKA

A NAPOLJU,
BOLESNIK SIJA,
ON BLIJA
IZ SVIH SVOJIM PORA
RAZPRSNUTIM.

ARTEF. VAN GOLP
LE JULIDE
DE SOCIETE

**ŽELEČE MAŠINE SO
BINARNE MAŠINE**

neuromat 31
KATAVAJU PONUKNE I PLESERANU

1. TRADICNIK

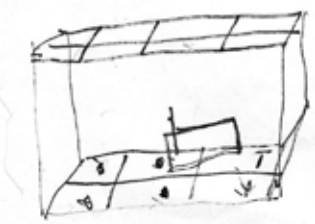

VPRASAN;
MATERIJALNOST KAKO VETI ? ! ?

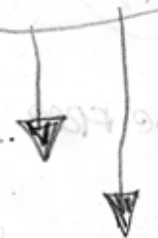
--- INKUBACIJSKO OBDOBJE ---

PROSTORA ↔ KOLIKO PREDMETOV!
KAKAV JE FAKTOR

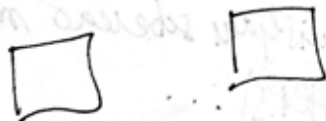
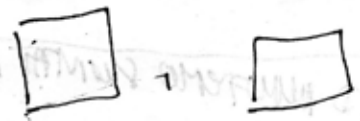
INSTABILITY

CABARET 1972
BOD FOLIES

INTUICIJA

1. INKUBACIJSKO
OBDOBJE

U ODNOSU NA BE. TIPKI ... ?

INKUBACIJSKO
OBDOBJE

They live 1988

subjecti žele pleasure!

surplus?

PARADOKS → YOU MUST BE FORCED TO BE FREE ...
.. FREEDOM HURTS!

FRAGMENTI - NEMOGUĆNOST UTVARANJA (reli. problem)
GAMES

MARKS → COMMODITY IS OBJECT FULL OF TEARFUL
GICAL EVEN METAPHYSICAL NICETIES ..

FANTAZIJA POPUNJA GAP KAD NEMOŽEMO SVOMAT REALIZIRATI
↓ KONTR. SCENI U KOJOJ REKONSTRUKCIJA SEBE KAO NEKOJ KO
GA OZNAČI JELE (DESIGNED BY OTHERS) ...

TAXI DRIVER ↔ THE SEAR CHIPS

SPASITI → ŽRTVA → UTVARANJE U ŽRTVOVANJE → OTPOR I ŽIVJE
POLITIČKI PROMERENO NA INTERVENIJE U ŽIVJE → MIKROIZMO HTENI
KOD OVAJ ONI NELE → ^{violence} COGNITIVE MAPPING →
IMPERATRIBILITU OF ^{neto} CAPITAL?

violence → suicide

OUTBURST ?
OUTBURST, DA PROMIENIŠ MERE
ZANEMERUJE IDEOLOGIJA!

KAO IDENTIČNOST PERIVODIČNIJA I PREDIVODNOG. [3
(SITOFRENIČARSKI TO JE Telo B.ORGANIZ)

NOVAZ.

T.B.O. JE Telo BRET. PODOBE (TO TO JE NA TO)
KOMPAKTNO T.B.O. PRIPADA ANTI KONKURSIJ →
→ DESTRUKCIJA → ... ONO SAJA POKIV. S ANTIPRO-
IVODNIOM; S JEDNIM ELEMENTOM ANTIKONKURSIJE...
(DESTRUKCIJA)
MIGRA

ŽELEČE MAŠINE [VS] T.B.O.

MAGNETO REANI [VS] T.B.O.

- IVA KUPICE S KETA
- KONA TAVOD
- ZAMPRAVINE
- DELET - GUBA
- SUCOVNINA POTKILLO POKIV. (M/M)

"POSTČLOVEK" } KUPICE
ROSI BEAIDOTT } UČET IZAMITAVE

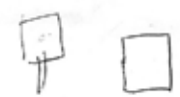
"TRANSPORTIJE"
"NOMADNI SUBJEKT 201" } DUKO IZAMITAVE
DELET. PER. M/100

KAPITAJER = MEDICNI
INFORMACIJSKI
PRILEM
→ Kognitivni programi vedu at (Bocalt)

Lyotard - kapitalizme bo amilil vancez
destrukcijor → nova verikna uci p bozbrp
je ipolna → nova audroginost...

teor. subjekte let nauqoqpa letvauqok
nepetosti su konkrednij uise dabe

KOČLO
PA TUIKAT

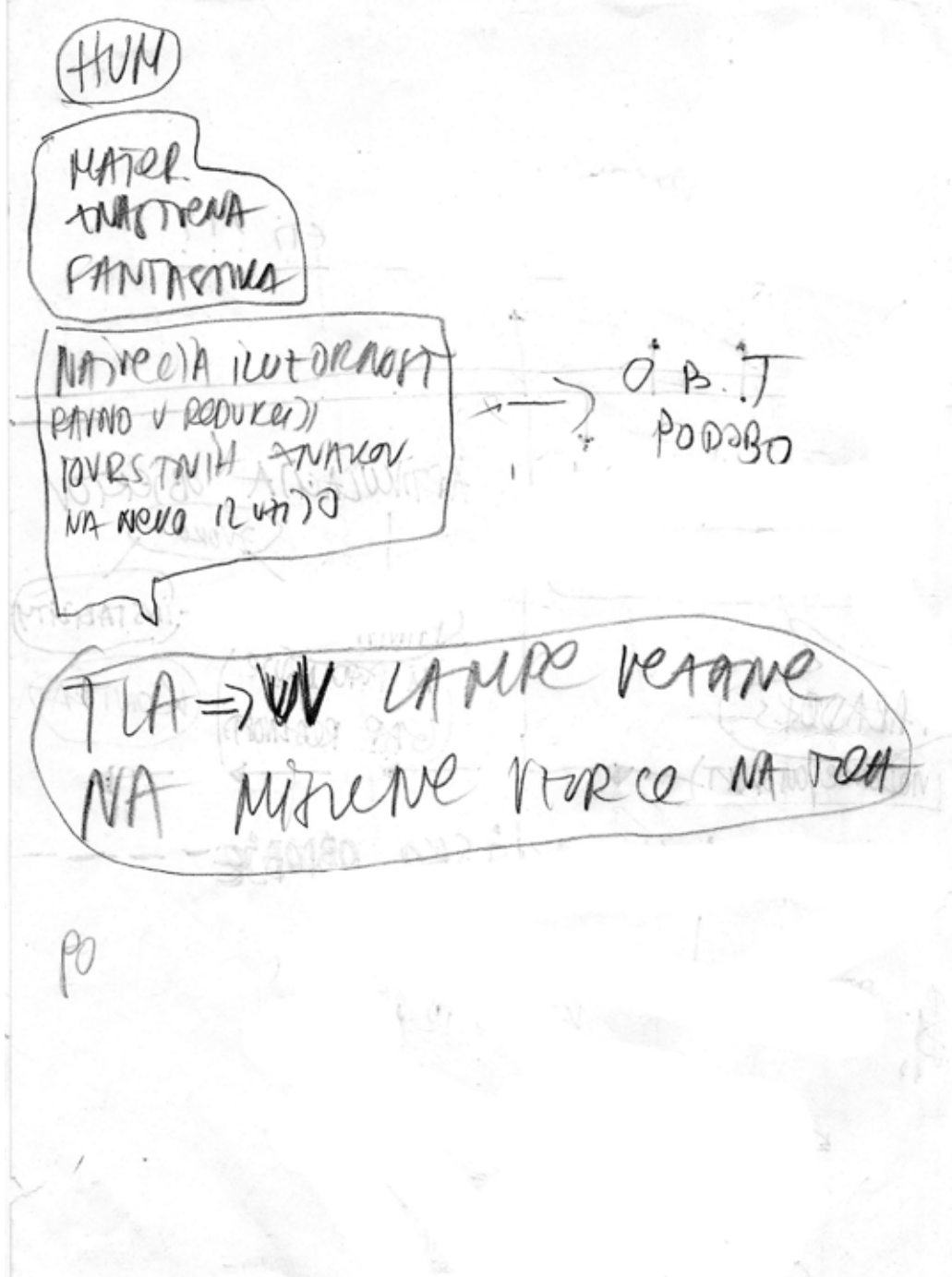
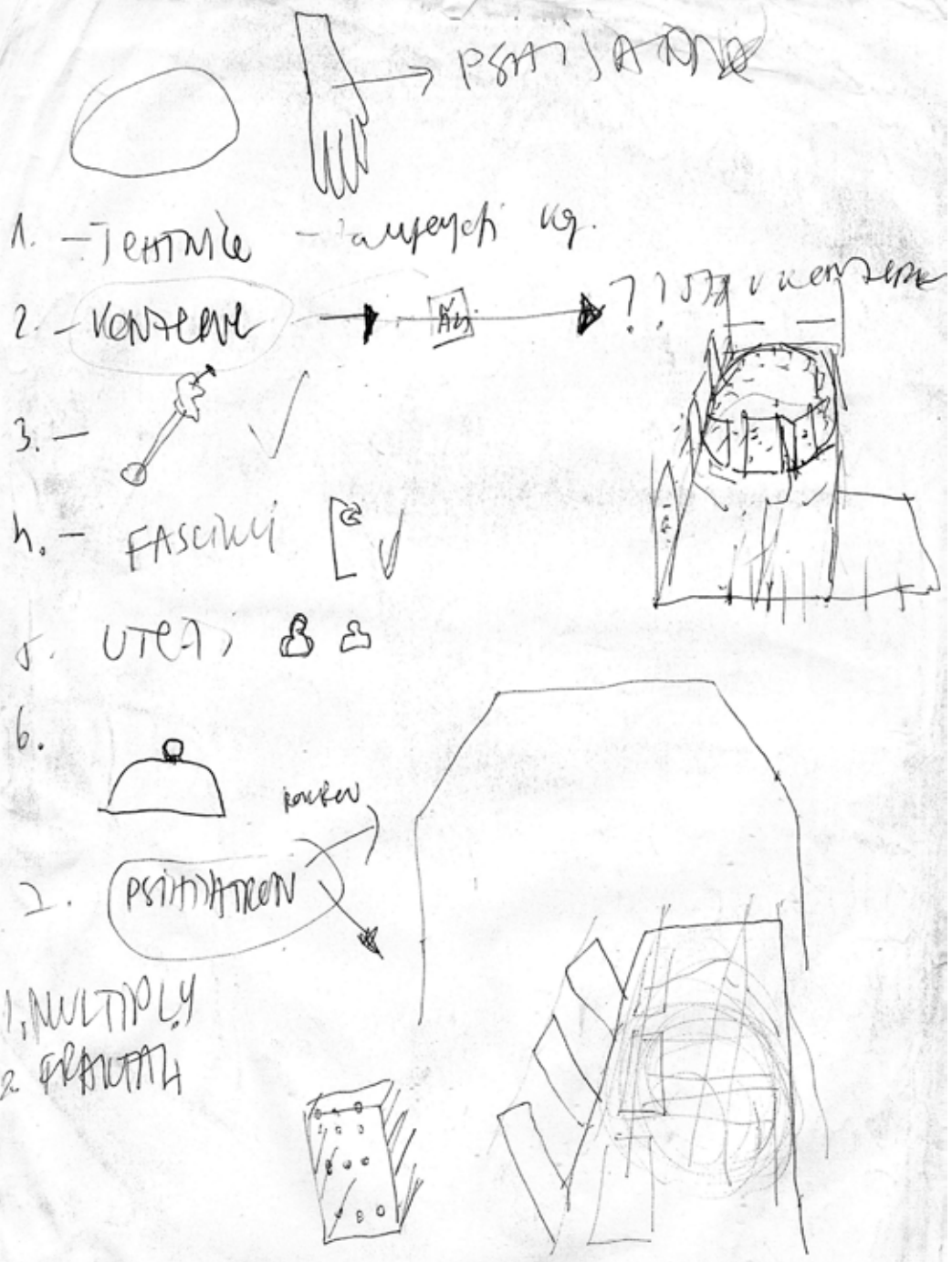
Generisane
pudobe po pudes
ven!?! česa?

□
BROČNO
IN DAB ODTIS NEKAKO?

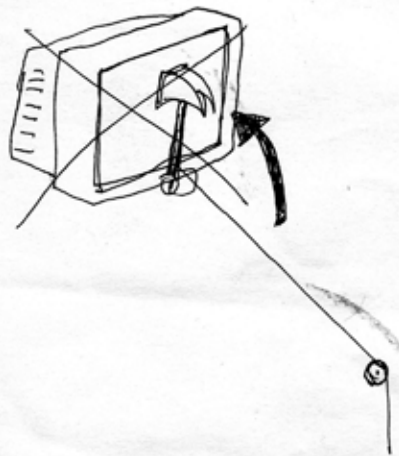
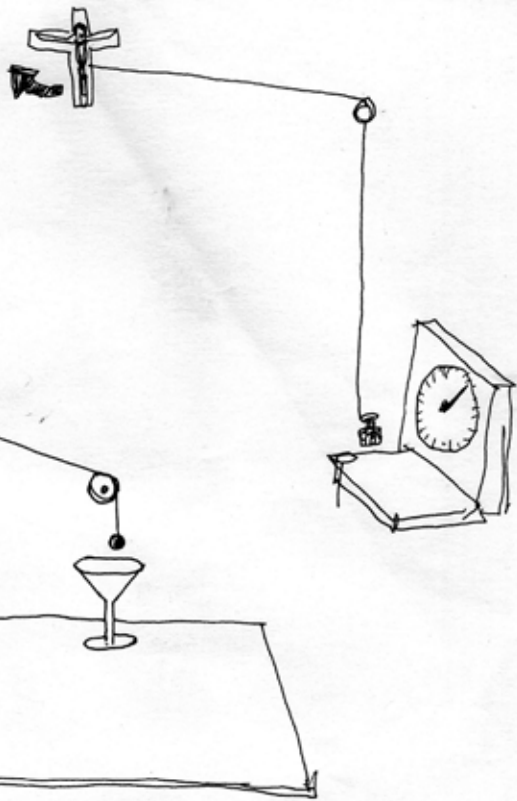
TRASH JAPONSKI

↓ JAVNA 2???

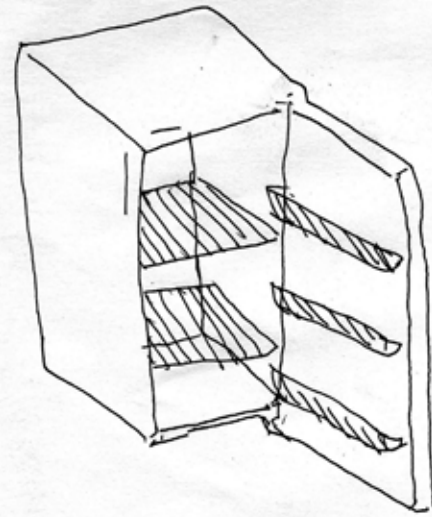
logična - uauqitrič
model subteuqnerki
ki p utauqen uedile
tičei opaticiji, na negativni
ne teledorqem letvauqok
qjedorne ...

METANFI 1
.VZVODI

INKUBACIJSKO OBDOBJE

- KOT SVETLOBNI OBJEKT
- povezan z RADIACIJO?
-

84. str. [ZGODBA • ZDIGA APPR]

V NAŠI PĀTMOŠFERI JE TOČKA, KI VIDI VRAKO SREDIŠČE.

Angl. newartank A.E. p itrejel tako mahkucjo, po
nateca je vsaka stvar relativna."

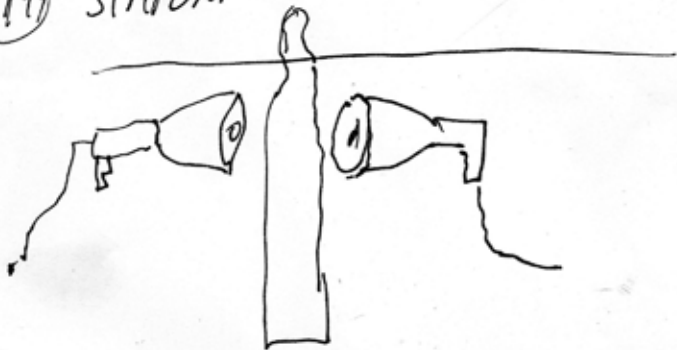
115. str. SUITA

(114) VUSTRANNA MATKANTA

(132) OBLATI

(143) treak (mikrof. vija)

(144) SIMFONJA 5t. 2

AMA PET NEOKONACNIH POVETIČ

TAKO JE PILOTOF DUBO KAMARZ HELP!

51. str. STARKA

ELEKTRICNA
PEČKA

zvok, ki
je mehi
NARIENO

MAHOMA SE SPOKANI, DA SALLI
dama parabl odkropni elektricno peico.
To je NEVARNO. Obaveu se in gremi davor.
DAN se je tačel tako lepo - ra je fe tujj' piva suola.
Ne bi smel iti od doma.

URE
ZVOK

PRI DEM DOMOV
STEČEM PLATE
JE DECPA NA
TILNIM VARNETI VRO
IN IO OBESIM NA ŽEBELIŠ
POTEM ZAKLESEM VRAŠA
IN SE VRESEM NA POZIVALNIK,
LEDAL BOM IN SKVAL BASPATT.

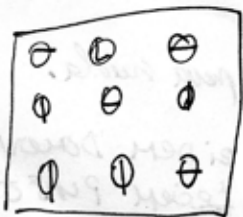
FLOJA DAVIČOVIČ

URA
ZVILICO
IN NOČNY

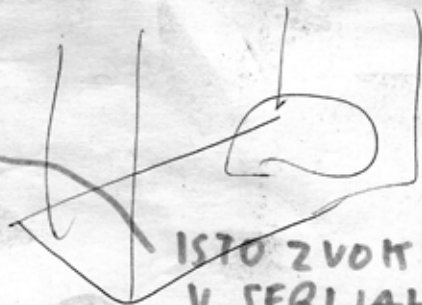

J.2. Ar. : Pred dnevi sem videl v
RASTAVLIALNICI ZOPRAVO KUHINJSKO VREZ
KI JE IMELA KATALKE V OBLIKI NOŽA IN VILIC.

RESONANCA

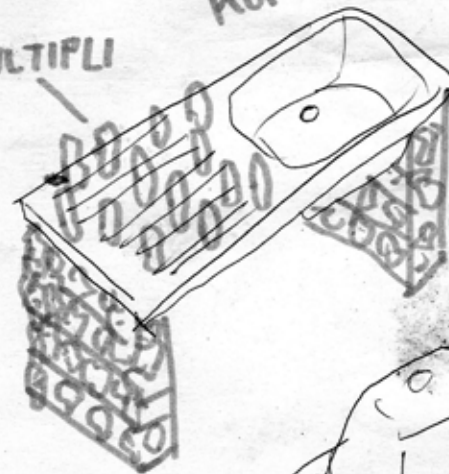
- OKNA
- PREDMETI

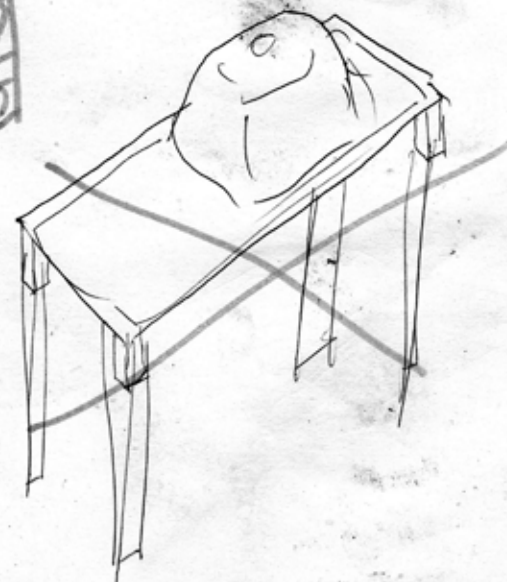
ISTO ZVOK
V SERIJAH
[TOTALNO V
PROSTORU]

KORITO

MULTIPLI

PODSLAVKI
MULTIPLI

POTENCIOMETER ZA VENTILATOR?

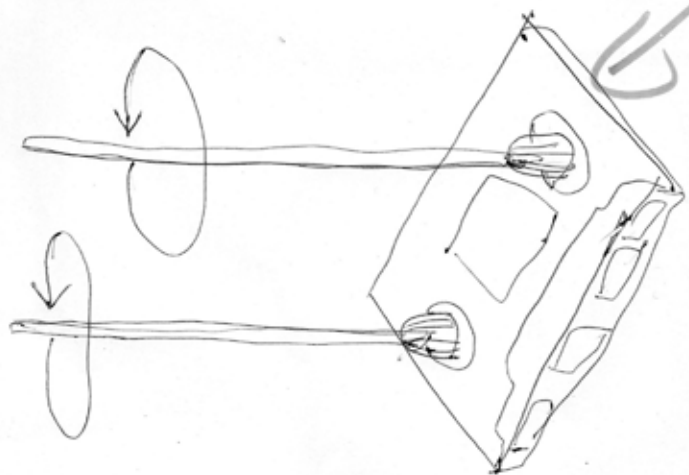
ZOBNIKI

ČEVARKI?

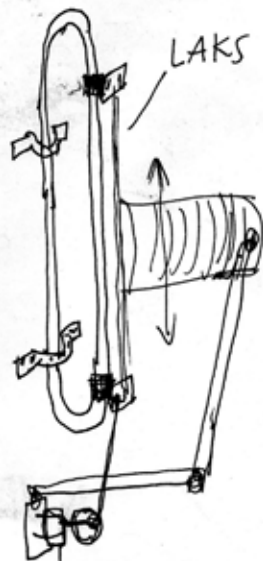
LJUDNILA

4 MOTORČKI

MOTORČKI /
KALIBRAR

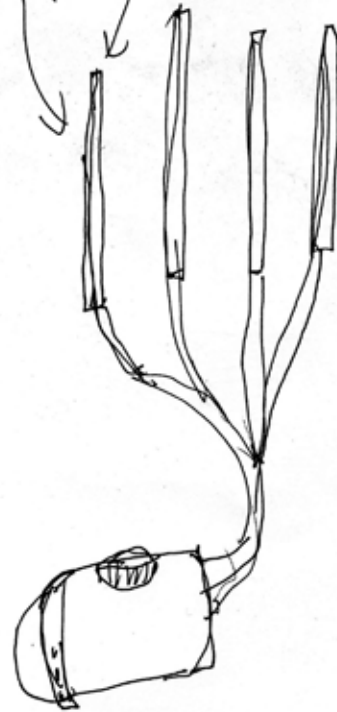

① LOK

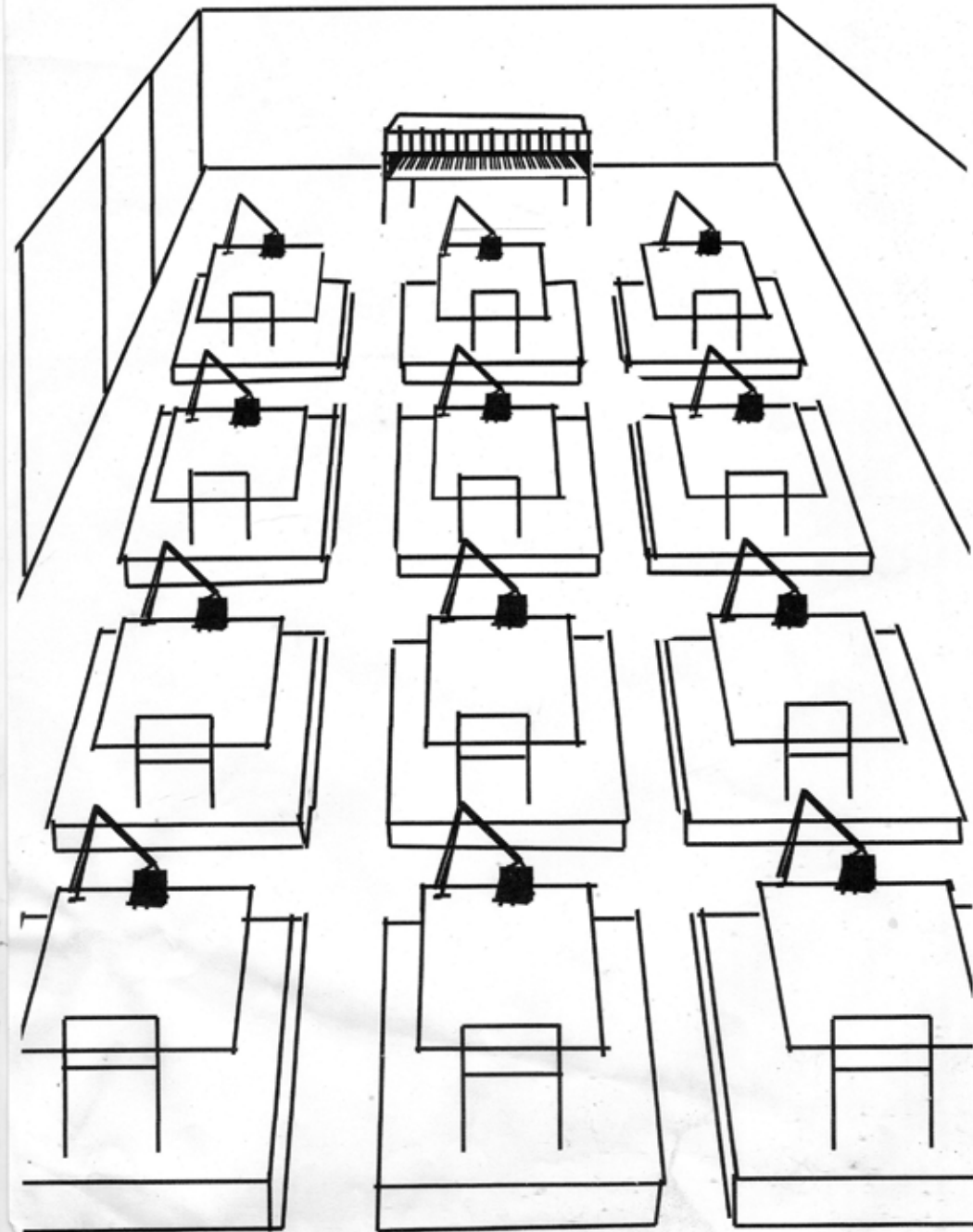
ELM. VENTIL?

PVC VODOVODNE
CEVI

↑
SETALC

② ORGLE

OTPREDMOČNANJE

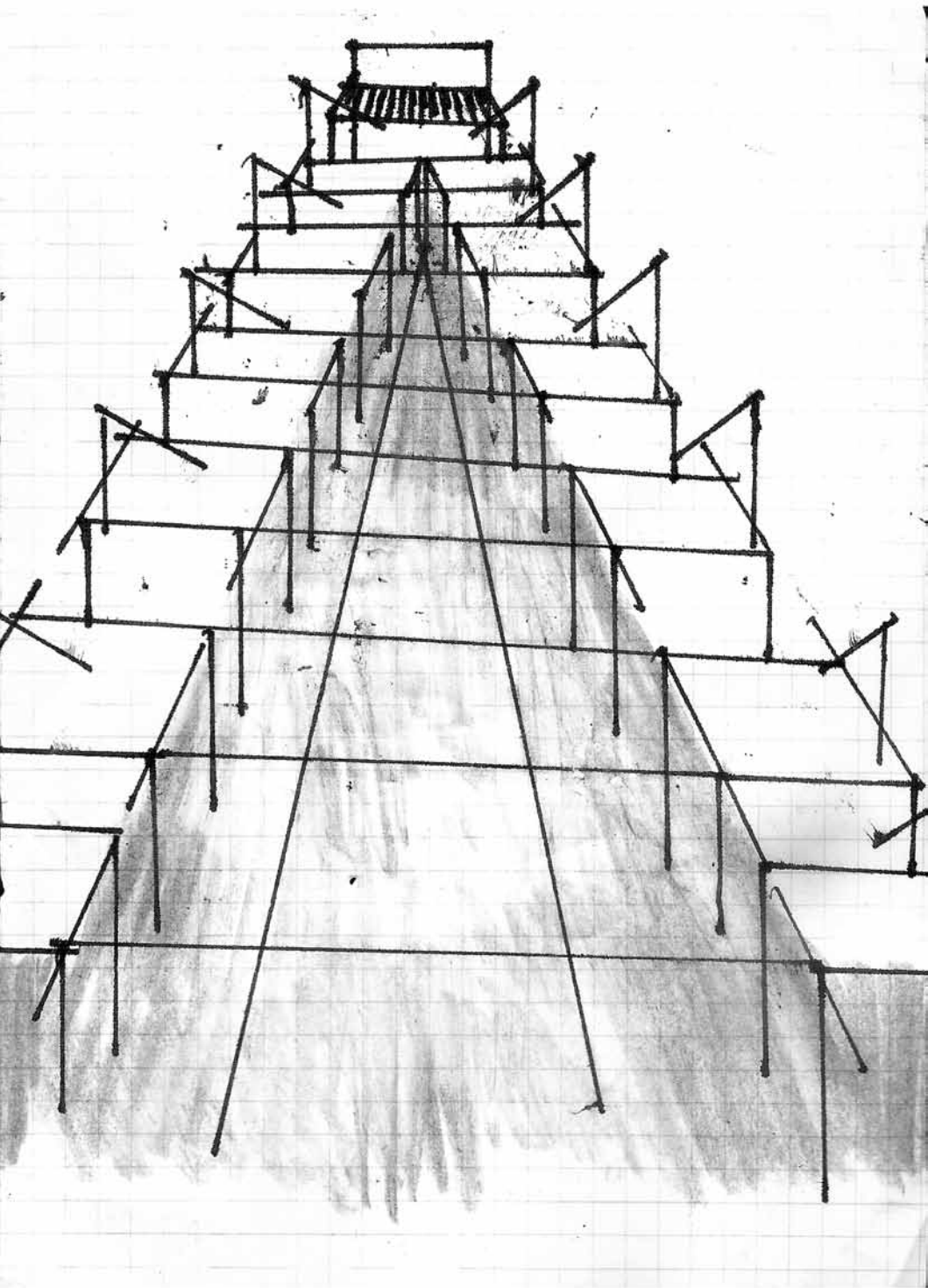
- ↓ Milena Katarina
- knjiga - izločba → negativno
- RES
- imalbo se → **OMAZ** → integracija
- knjiga u gipru

FAKTE

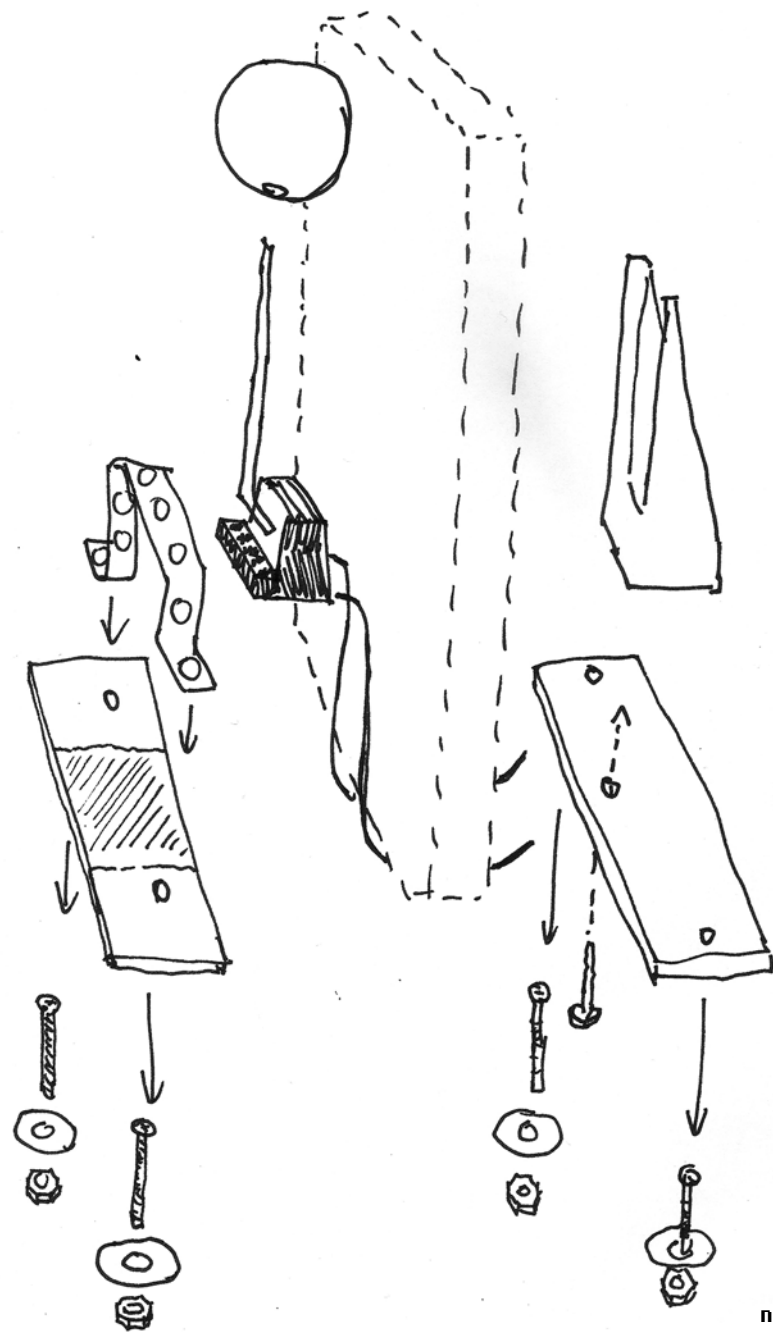
jedini strukturalni
prijemnik samo
preputaju se u
društvo →
~~MEMORAN~~
koordinacije funkcija
plurivno interakcija

vani ~~je~~ tu, pa
ili repateri, geronji
viseki uniteri male ili re-
line jedine moze da se
china da se kao uetu
povodivke; tino on moze
da meruje sa nauku
daku konceptom persona-
ano protivoleci koje kante-
ra on apudito re-
J. D. D. D.

- STIK
- LUDAKA BUSOLA?
- SOCIJALNI KATALIZATOR?
- PATIJA PATAR
- FLUO** → PATIJA PATAR SOBA
- NA REAKTU UPREZENA IN
- SE PUFGLIO WCI!?!?

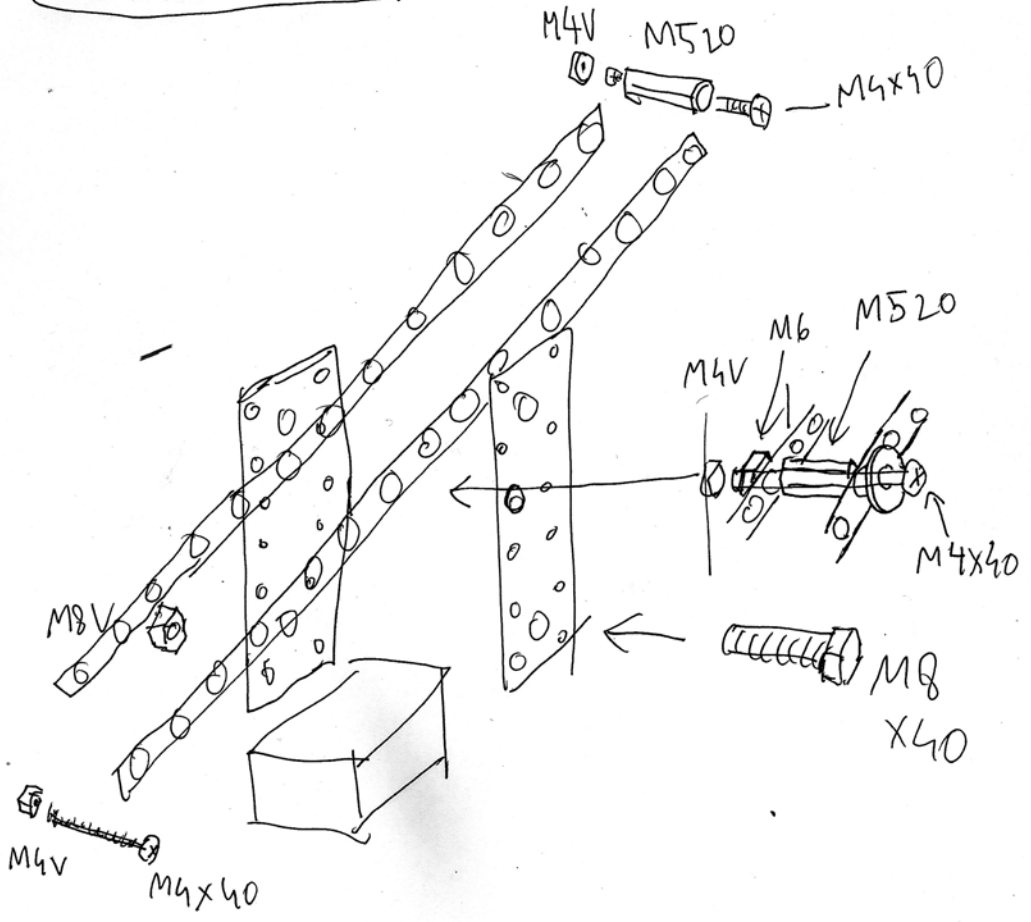

SLIKA

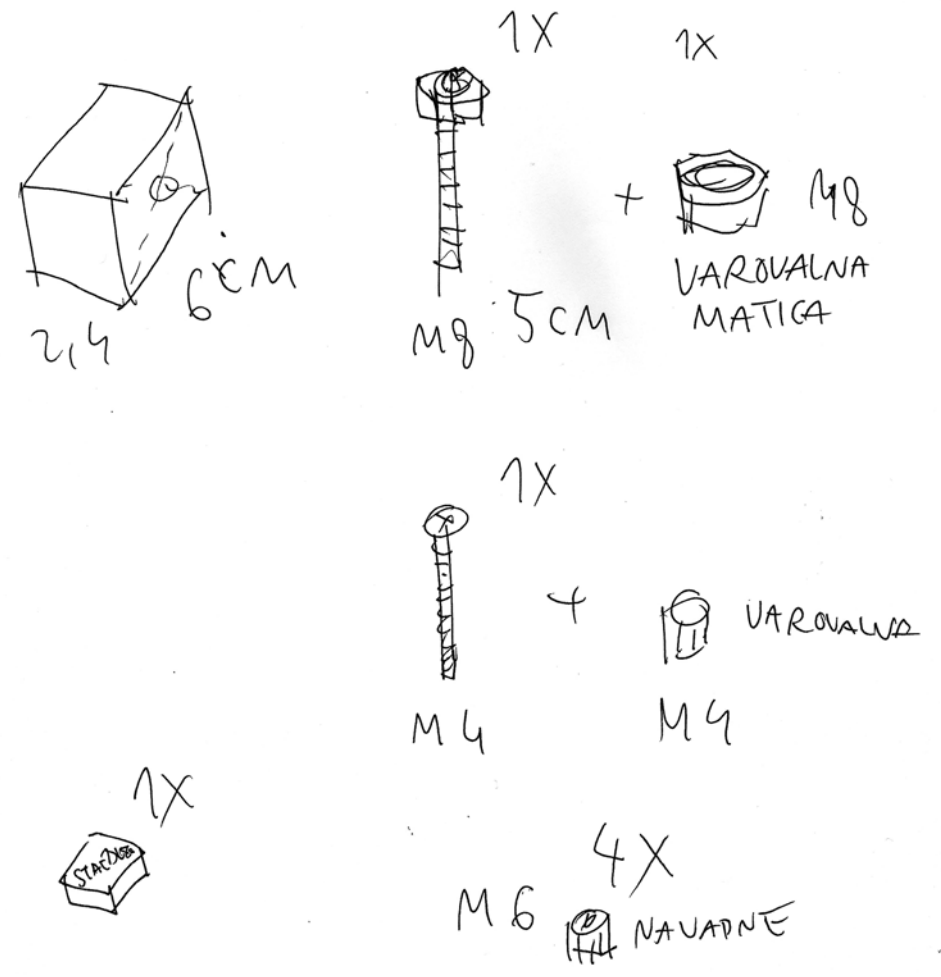

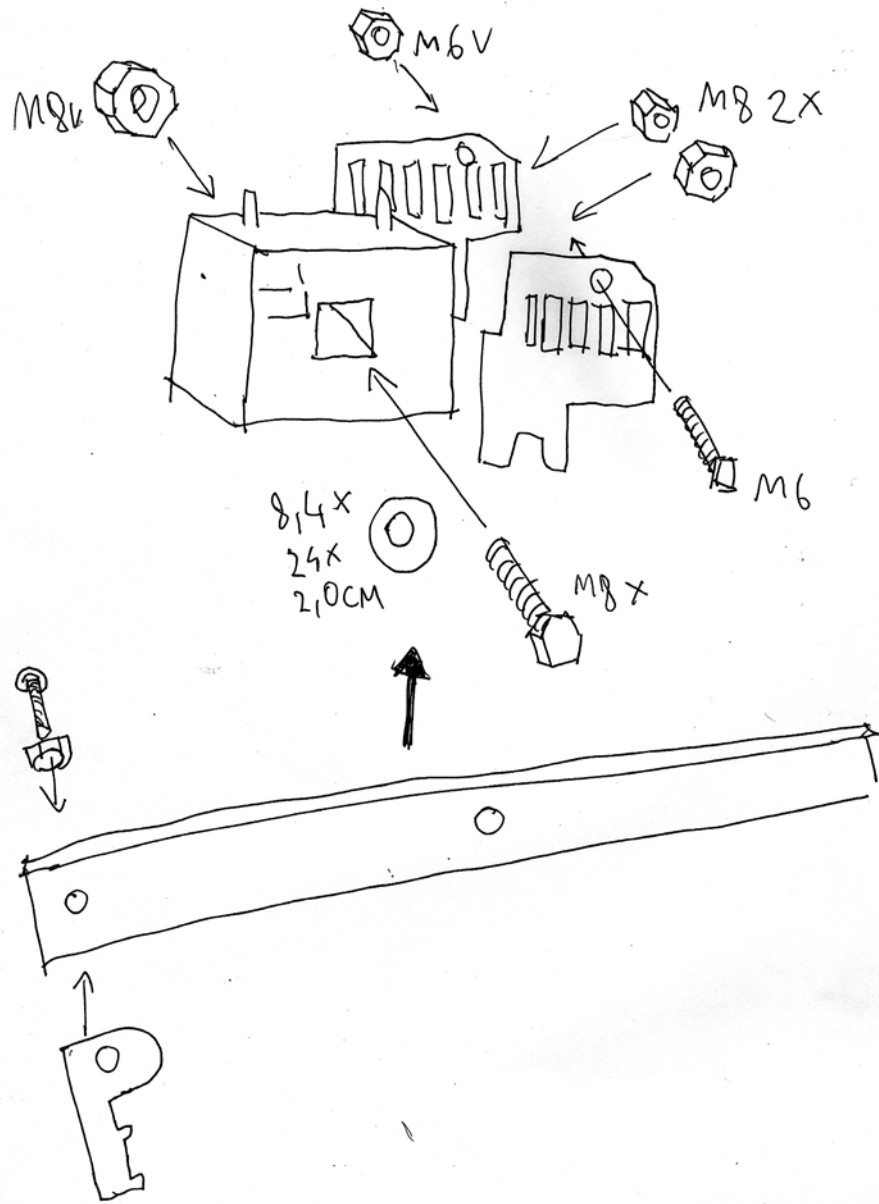
TOLKALEC 1

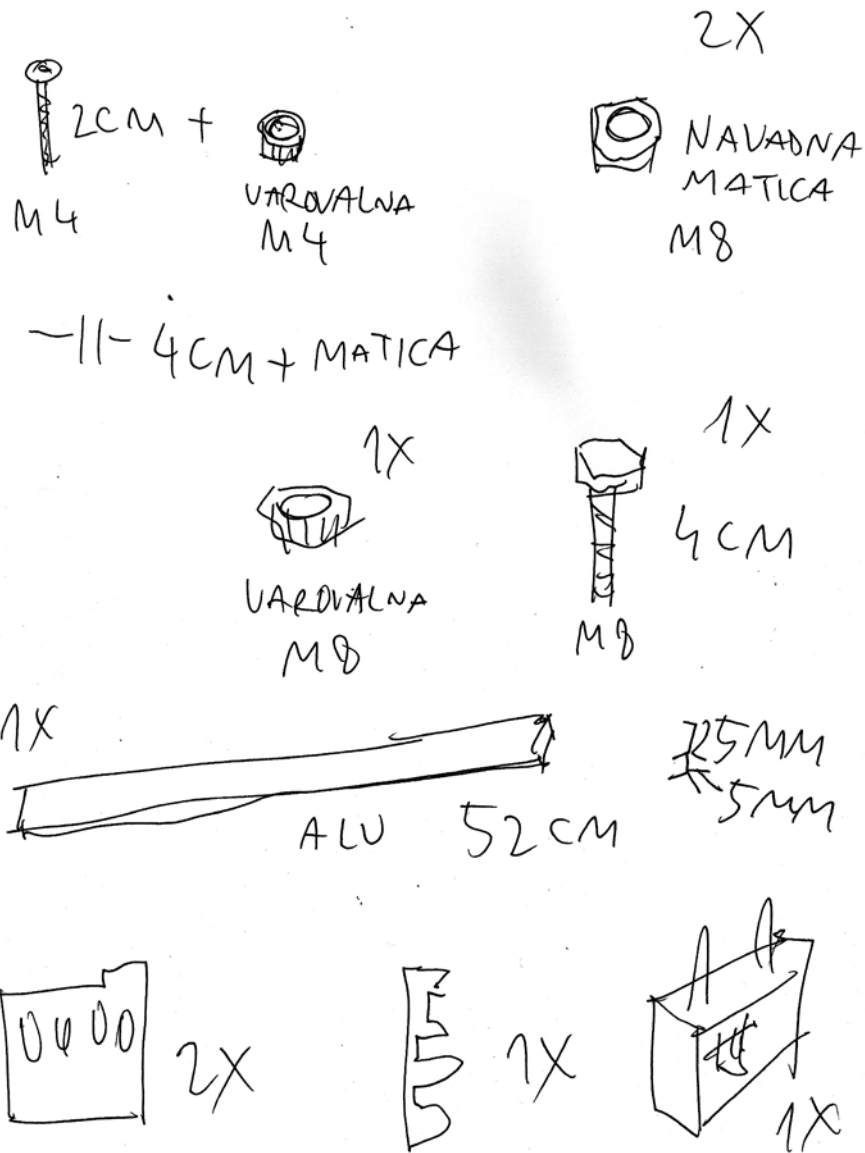
TOLKALEC 1

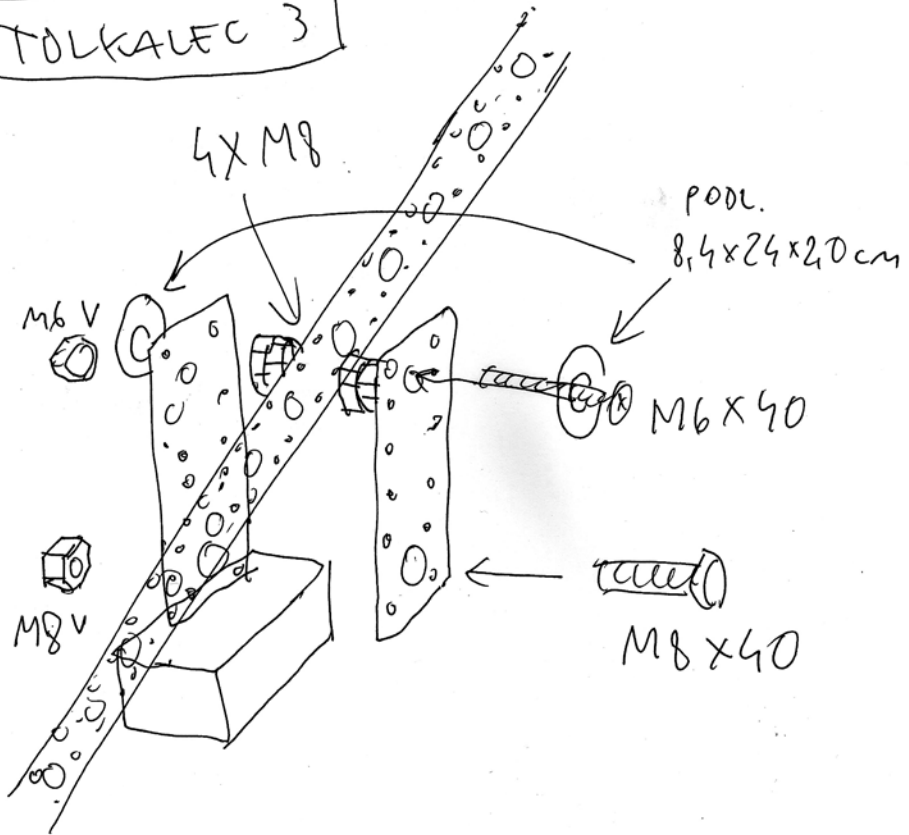
TOLKALEC 2

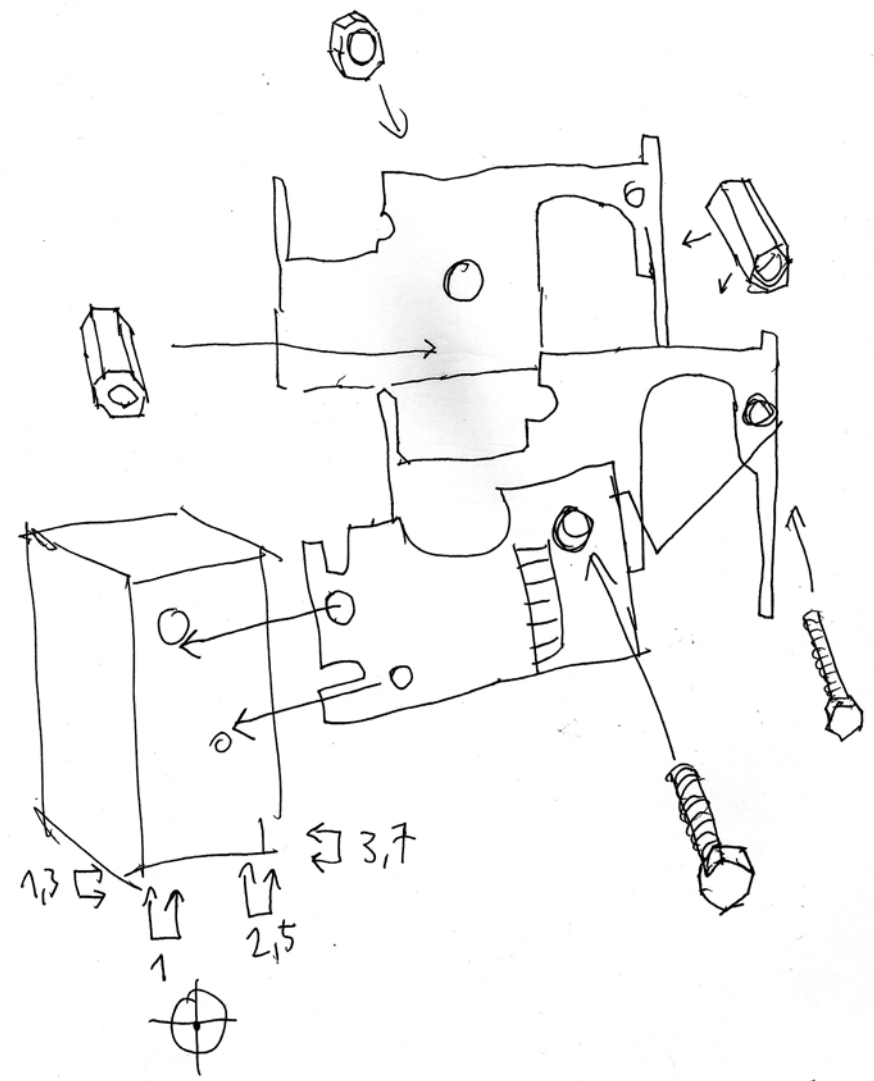
TOLKALEC 2

TOLKALEC 3

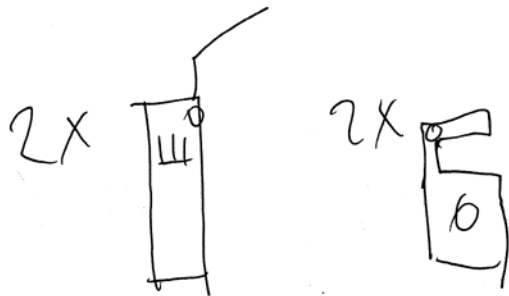
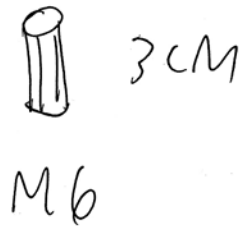
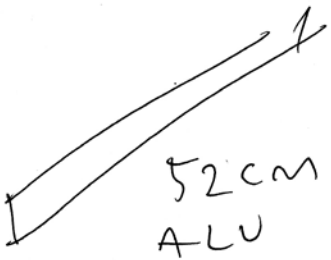
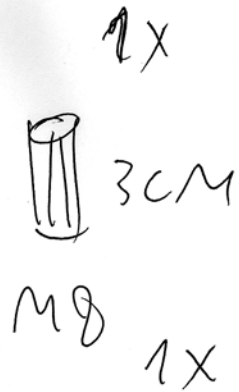
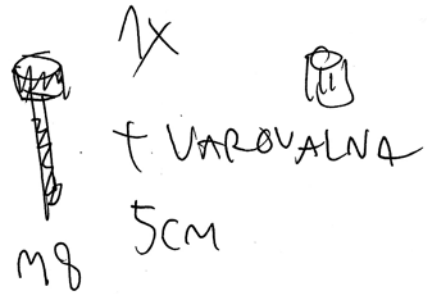
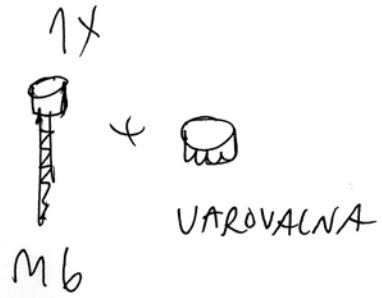
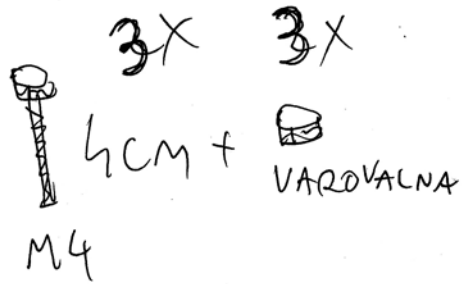

TOLKALEC 4

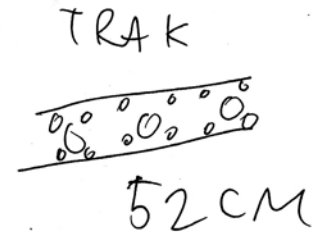
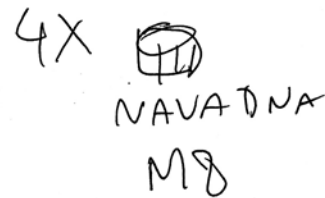
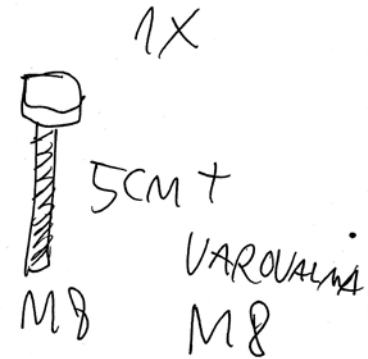
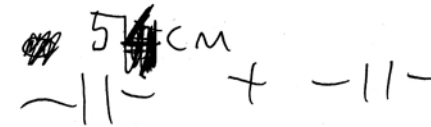
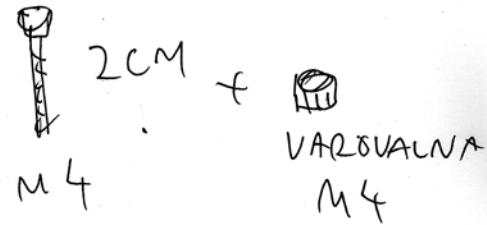

TOLKALEC 4

TOLKALEC 3

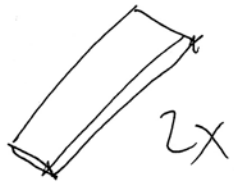
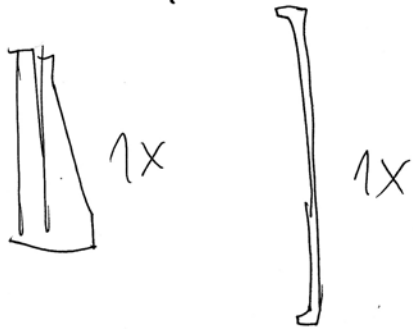

SLIKA

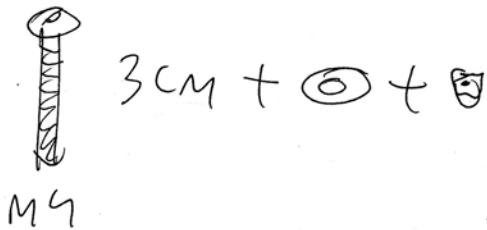
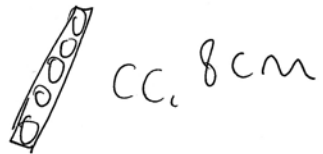
PINKPONK 2.

RELE 1X
24V

4X

ŠRAUFI
M2 1cm IIII
M3 2cm II

M4 2cm IIII 3,5cm II 5cm IIII 3cm IIII
M5 4cm IIII

M6 2cm I 5cm I
M8 5cm IIII 7cm II 4cm I

MATICE

M3
M4
M5
M6 IIII
M8 IIII IIII IIII

VAROVALNE

M2 II
M3 II
M4 III III III III II
M5 II
M6 I
M8 III III III I

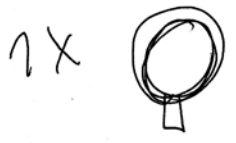
PODALIŠANA

M5 2cm I
M6 3cm II
M8 3cm II

KOMPLESNI VIJAK
12 KOJA 15MM X 4

NAVOJNA 70CM 15CM
15CM

STOL

1X

1X

5cm +

M8

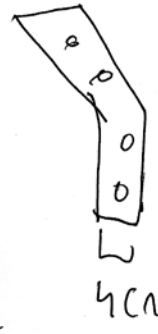
2X

VAROVALNA
M8

1X

11,5 cm

KOTNIK
POLICE

8 cm

4 cm

1X

PADAJOĀ
VRATA

2X

2cm +

M4

2X

VAROVALNA

M4

2X

3,5 cm +

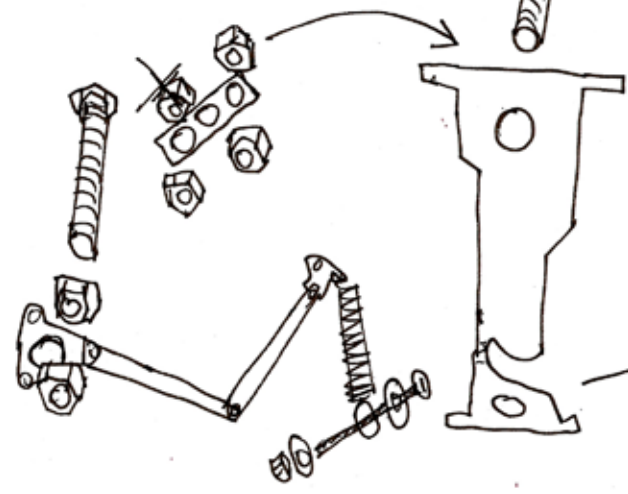
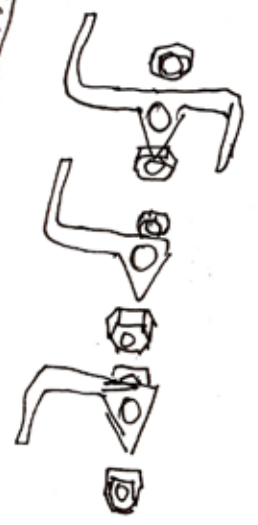
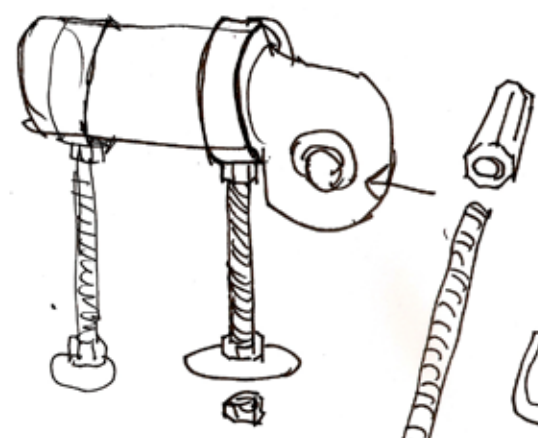
M4

2X

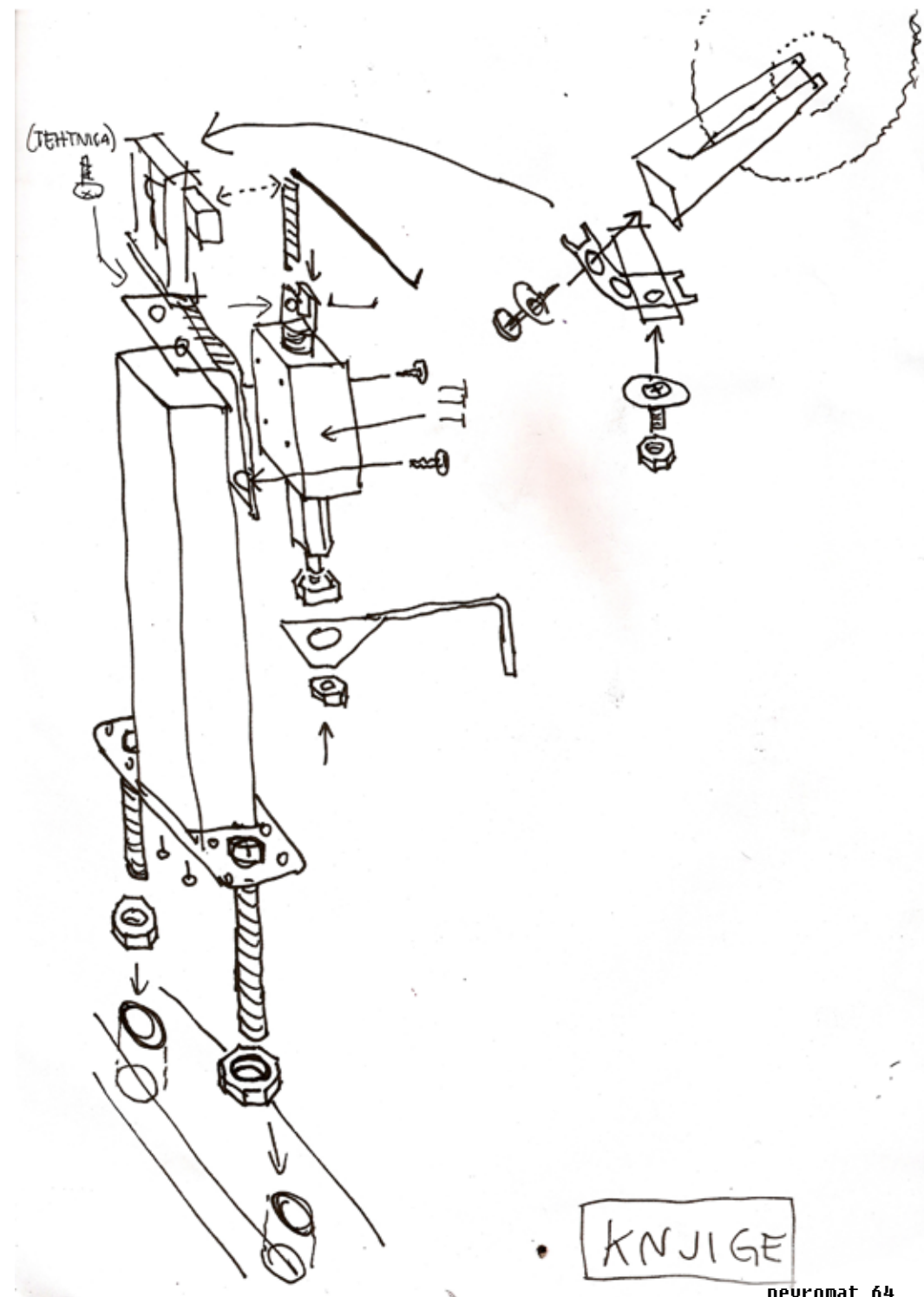
VAROVALNA
M4

ROSTILU

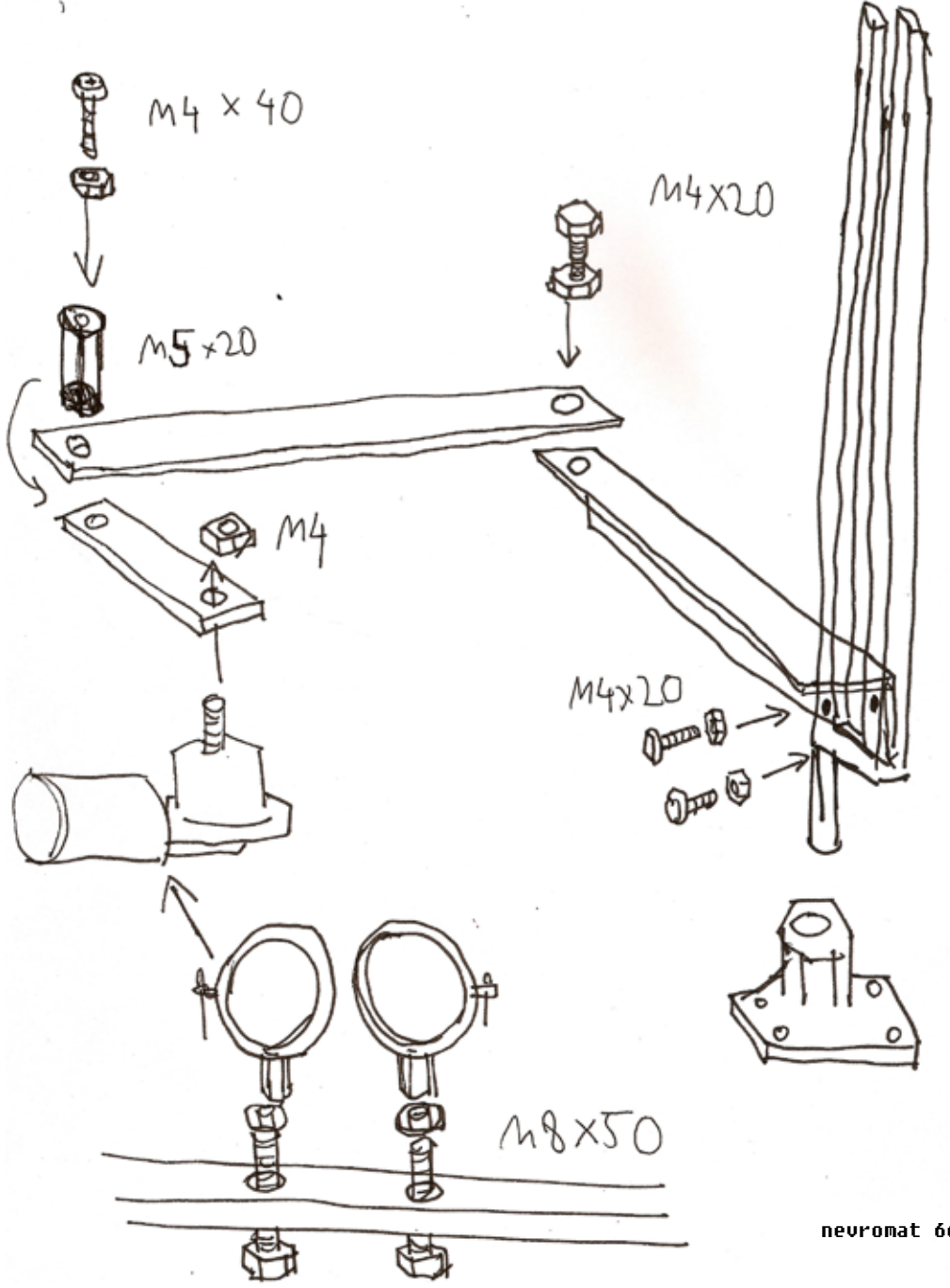
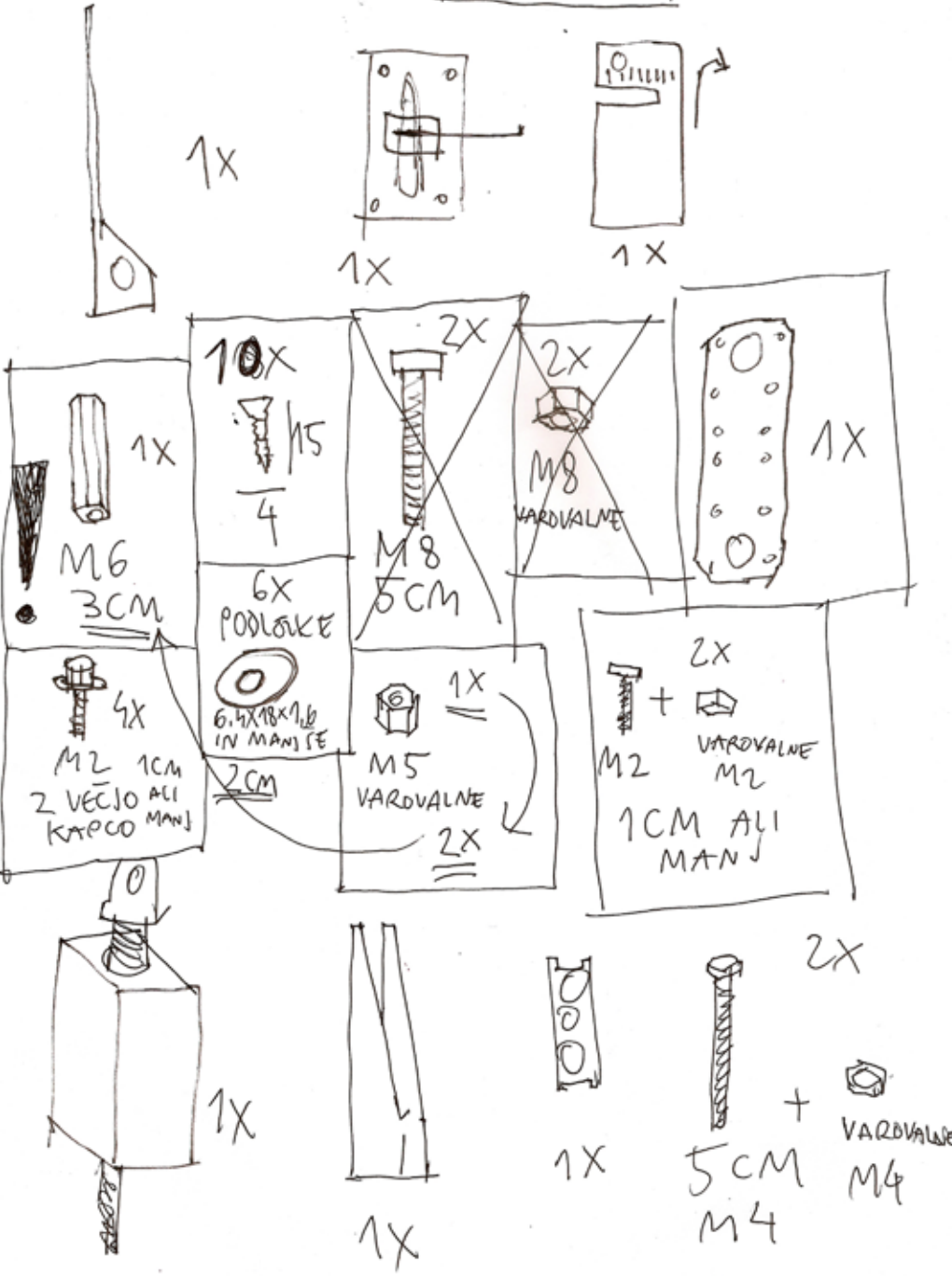
ROŠTIW

- 2X 62-65MM
- 7X 8M
- 8X VAROVALNE 8M
- 1X 8M 5CM
- 1X M8 3CM
- 1X ŠKARJE STOLICE
- 3X
- 1X
- 2X 3CM M4+ VAROVALNE
- NAVOJNA PALICA 70CM
- 2X 15CM NAVOJNA
- FEDER LAMPA

KNJI GE

LUČ

Edino nenasilno dejanje je nedelovanje

Ida Hiršfelder

Nevromat je prostor, v katerem se izrazijo antagonizmi, ki jih proizvajajo s tehnologijo oplemenitena človeška bitja. Nova doba kulturne zgodovine ni več zaznamovana s protislovji med družbeno avtomatizacijo in individualno avtonomijo. Kulture, identitete in tehnologije ne gre več analizirati skozi perspektivo nasprotij med binarnimi dvojicami kot so na primer javno in zasebno, objekt in subjekt, človek in mašina, kajti uporaba tehnologije in vsestranski, večsmerni, neprestani preplet med človekom in strojem ne dopušča, da bi razmišljali o nasprotujočih si družbenih silnicah kot so na primer individualna svoboda v nasprotju z avtomatizirano odtujenostjo. Sodobni posamezniki in posameznice so nagnjeni k intimni uporabi tehnologije. Prilastijo si strukturne lastnosti avtomatizacijskih postopkov in jih spreminjajo v večplastne vmesnike za izražanje lastne avtonomnosti ali samoodločanja. S tovrstno uporabo tehnologije se izraža postopek subjektivizacije in radikalno spreminja vloga telesa in stroja v življenjskih in delovnih razmerjih. Nedoločeno, improvizirano in zmedeno združevanje na videz ločenih kategorij, ki se preko nevronske mreže znajdejo v istem kontekstu, na skoraj istem mestu (samo en klik stran od česar koli drugega), ob skoraj istem času (odvisno od razredne pripadnosti, geopolitične lokacije, ki pogojuje pasovno širino za prenos podatkov) povzroča, da se na istem uniformnem mestu znajdejo vsebine (v spletnem vmesniku, nakupovalnem centru, v učilnici), ki imajo povsem različne genealogije ali tendence, bodisi politične bodisi znanstvene. Ravno zaradi uniformnosti vmesnikov, ki povezujejo nerazločno povezovanja med raznorodnimi silnicami, bi rada izrazila dvom v emancipacijski potencial tega združevanja, kajti dejanja in stvari niso to, kar se zdijo. Zasnova Nevromata, ki temelji na ponovitvah uniformnega delovnega okolja oziroma vmesnika za produkcijo prekarnega kognitariata, temelji na tovrstni ideji uniformnosti, ki se izraža v delovnih odnosih ne glede na "postrost" sodobnega nematerialnega dela, ki je zaznamovano s kratkimi impulzi pozornosti, neprestanim odvrčanjem pozornosti

in motnjami, skratka z multitaskingom. Morda lahko ravno v tej navidezni multipliciteti najdem najbolj vseprisotni antagonizem trenutnega časa, ki se močno izraža v vseh delih globaliziranega sveta ne glede na kulturno okolje. Ne govorim o univerzalnosti, temveč o despotizmu kapitalizma, čigar delovanje se vsiljuje ne glede na različne politične opcije, v katerega je zapakiran. Kot pravi Baudrillard je vsaka stvar ali odločitev del biznisa oziroma potrošniškega marketinga, čeprav vse zgleda kot da je politično. V tem kontekstu je politika postala zabava in biznis hkrati, medtem ko je znanost in umetnost postala komodificirana in popularizirana.

Morda ni naključje, da o umetniških multiplih na spletu lahko berem predvsem v kontekstu povpraševanja in prodaje kot o poceni in dostopnih, torej komodificiranih umetniških iznosih, ki simbolno (kapitalsko) vrednost in materialno (formalno) značilnost umetniških del prilagajajo potrebam trga. Čeprav priznavam tovrstno produkcijo kot legitimni del preživetvenih taktik umetnic, umetnikov in umetniških skupin in še zdaleč ne želim romantizirati neke simbolne vrednosti umetnine, ki ni bila, če smo iskreni, nikoli brez zveze s kapitalom, pa se mi zdi, da umetniške metode multipliciranja še zdaleč ne gre zožiti samo na prikupne, prenosne in dostopne potrošne izdelke. Učinek in namen multiplov je od instalacije do instalacije seveda različen. Pri švicarskem umetniku Zimounu gre na primer za iskanje zvočnega učinka, ki z mehanskimi sredstvi imitira naravo ter vizualnega učinka, ki imitira organsko migotanje in fizikalno valovanje. Tudi Nevromat je naravnan v iskanje zvočnega učinka. Namesto šklepetanja po računalniški tipkovnici, ki je značilno za hrup v delovnih enotah ali tovarnah kognitariata, odzvanja nepredvidljivo mehanicistično nasilje, ki ga proizvaja zasičenost z informacijami in neprestano in vedno večjo produkcijo. Kot pravi Bojana Kunst je to "radikalna potrošnja, ne v smislu denarja, temveč v smislu energije in človeških možnosti in dejanj, [ki] je v središču duha sodobnega kapitalizma, pri čemer je protestantsko askezo zamenjal imperativ (asketskega) užitka."* V tej "radikalni potrošnji" tiči tudi temeljni absurd v instalaciji Nevromat, ki z mlatenjem po mavčevih odlitkih računalniških in pisarniških mašin

povzroča postopno in vsaj delno samouničenje. Od instalacije ne bo po koncu razstave ostalo skoraj nič. Multiplov ne boste mogli kupiti. Nevromat upošteva konceptualno zgodovino multiplov, ki so se v šestdesetih pojavljali kot sredstvo za lingvistično dekonstrukcijo, ki odpravi razliko med označenim in označevalcem. Miza je prikazana kot najbolj mizasta miza ali tisto, kar ni sposobno subjektivizacije.

Srčika absurda ne tiči samo v tej skrajni neuporabnosti ali samoškodljivosti sistema, temveč tudi v vlogi in delovanju nevronske mreže, ki bedi kot nadzornik na sredini na katederski poziciji v prostoru. V prostor uvaja longitudinalno gledanje na mrežne povezave. Zdi se, da postavitve ne ustreza ideji o rizomatskem povezovanju, ki je značilno na primer za spletna okolja. Vendar, kot sem opisala zgoraj, gre pri tej večsmernosti povezovanja pogosto samo za navidezno odprte forme, ki še vedno sledijo povsem dogmatskim (uniformnim) znanjem. Centralna in katederska pozicija kontrolira in določa znanje posamezne delovne enote kot ideolog ali ideologinja v šolah, kot osrenji center moči in nadzora. Obiskovalkam in obiskovalcem, ki jim je načeloma poznana koreografija interaktivnih instalacij, bo jasno, da z nevronskim centrom lahko upravljajo odzivanje posameznih miz. V to igranje in zabavo je vgrajena zlovešča intenca, kajti nikoli ne vemo, kaj bo določeno delovanje sprožilo, prijetno brnenje motorja ali totalni kaos. V tipke je vgrajen rušilni potencial, ki ga ima nematerialna produkcija informacije, ne v moralističnem smislu, temveč iz želje, da se zaostri ideja o popolni redukciji prekomerne produkcije in radikalne potrošnje.

Navdušenje nad absurdistično literaturo Daniila Harmsa, skoraj sto let starih zapisov, ki so sprožili prva razmišljanja o instalaciji ter našli mesto v hekani telefonski centrali, ki se nahaja v galeriji kot ločen del postavitve, ni želja po obujanju absurdističnega gibanja, temveč težnja k vzpostavljanju antagonizmov v relaciji posameznika do dela in politične participacije oziroma postpolitične interpasivnosti. Postavitve elementov v galerijskem prostoru spominja na učilnico ali delovno okolje v kabinah (cubicle). Wikipedija mi pravi, da so ob prvem pojavu delavnih kabin in odprtih pisarn, v katerih so bili pisarniški

delavci in delavke razporejeni v vrstah imenovali akcijske pisarne (action office). Enako kot za vzrejo živine, gre tudi pri zasnovi kabin za racionalizacijo s prostorom namesto za odprto ali nenadzorovano situacijo. Kabine naj bi omogočile maksimalno koncentracijo na minimalni kavadraturi in hkrati omogočale panoptični pogled od zgoraj, brez da bi se delavka ali delavec zavedala, kdaj ju kdo nadzira. Delovna situacija je kljub številnim možnostim zreducirana na elemente / vmesnike, ki so povsod isti.

Sistem Nevromat preverja rapoloženje sodobnega kognitariata v svojem delovnem okolju, ki se ravno zaradi navideznosti transformacij, neuresničljivosti avtonomije in nezmožnosti samoodločana počuti še bolj nelagodno, ujeto, omejeno, napeto in regulirano, kot če bi bila ta nezmožnost tudi transparentno izražena. Nevromat je sistem za sprožanje radikalne odgovornosti pri delovanju, kajti kakršno koli delovanje je nasilno in edini možni upor proti nasilju je nedelovanje ali delovanje brez nadzora (wúwéi).

---

* Bojana Kunst, Umetnik na delu. Bližina umetnosti in kapitalizma, Maska, Ljubljana, 2013, stran 25

neumat 073

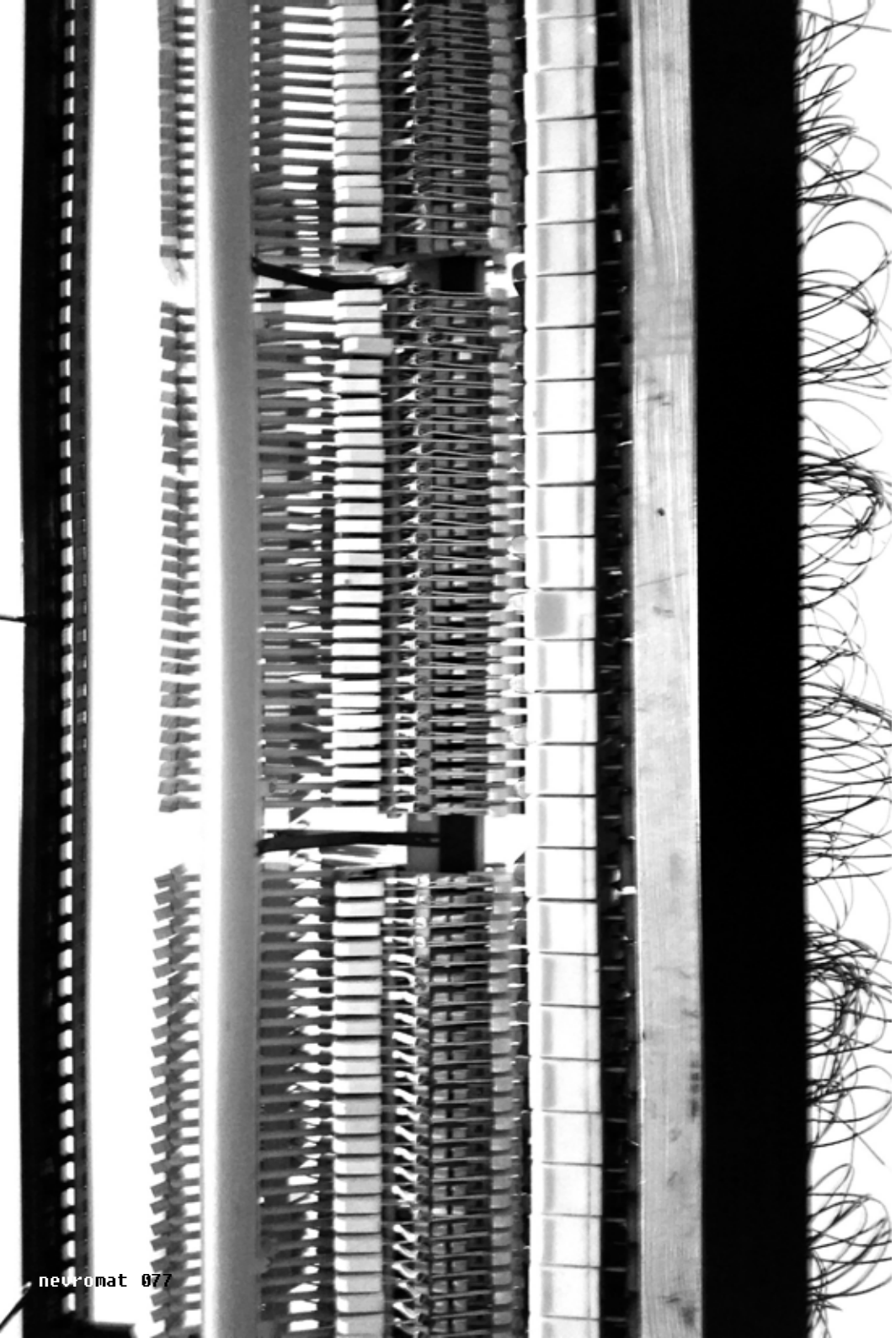
neumat 074

neuromat 075

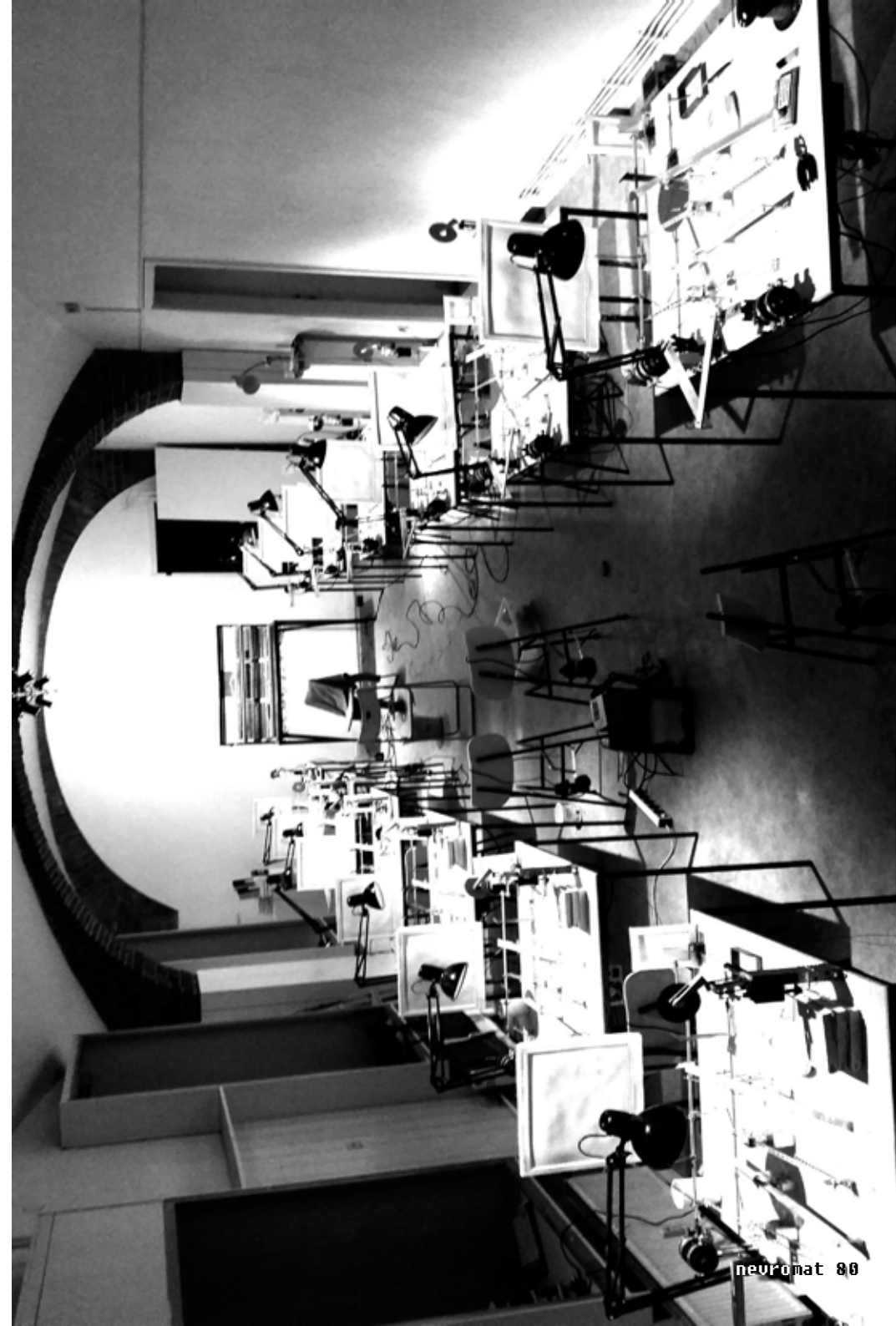

neuromat 076

neuromat 79

neuromat 80

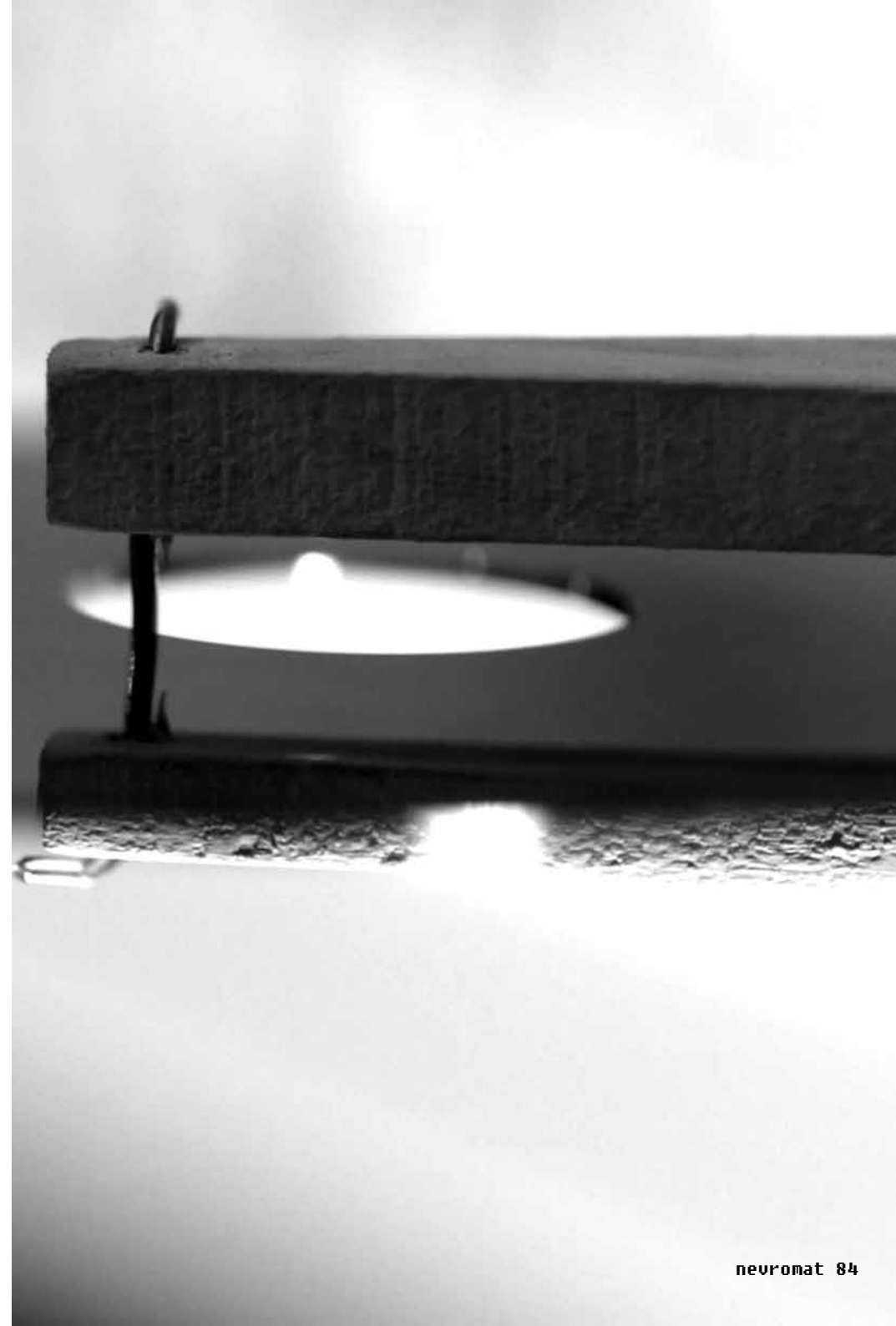

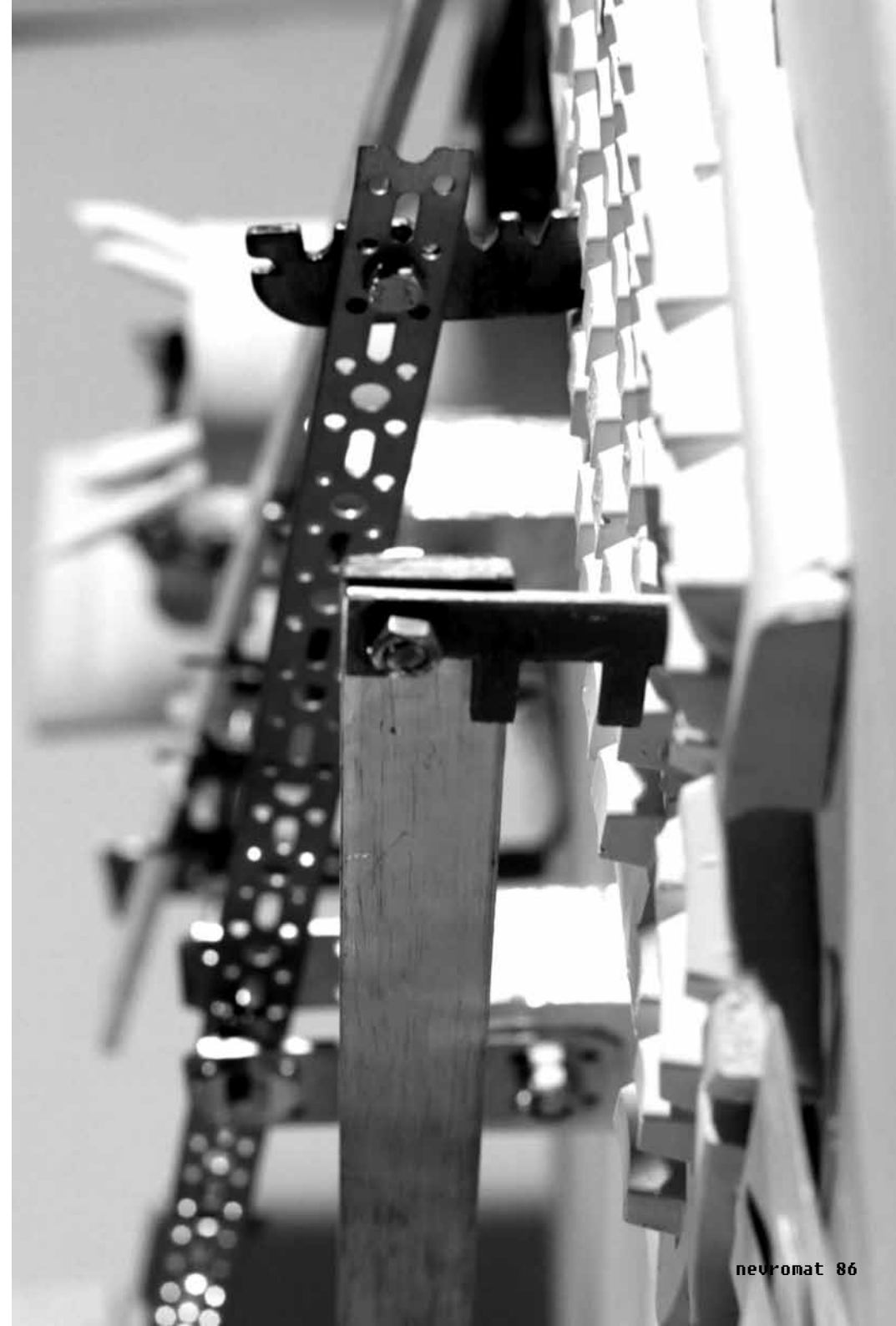
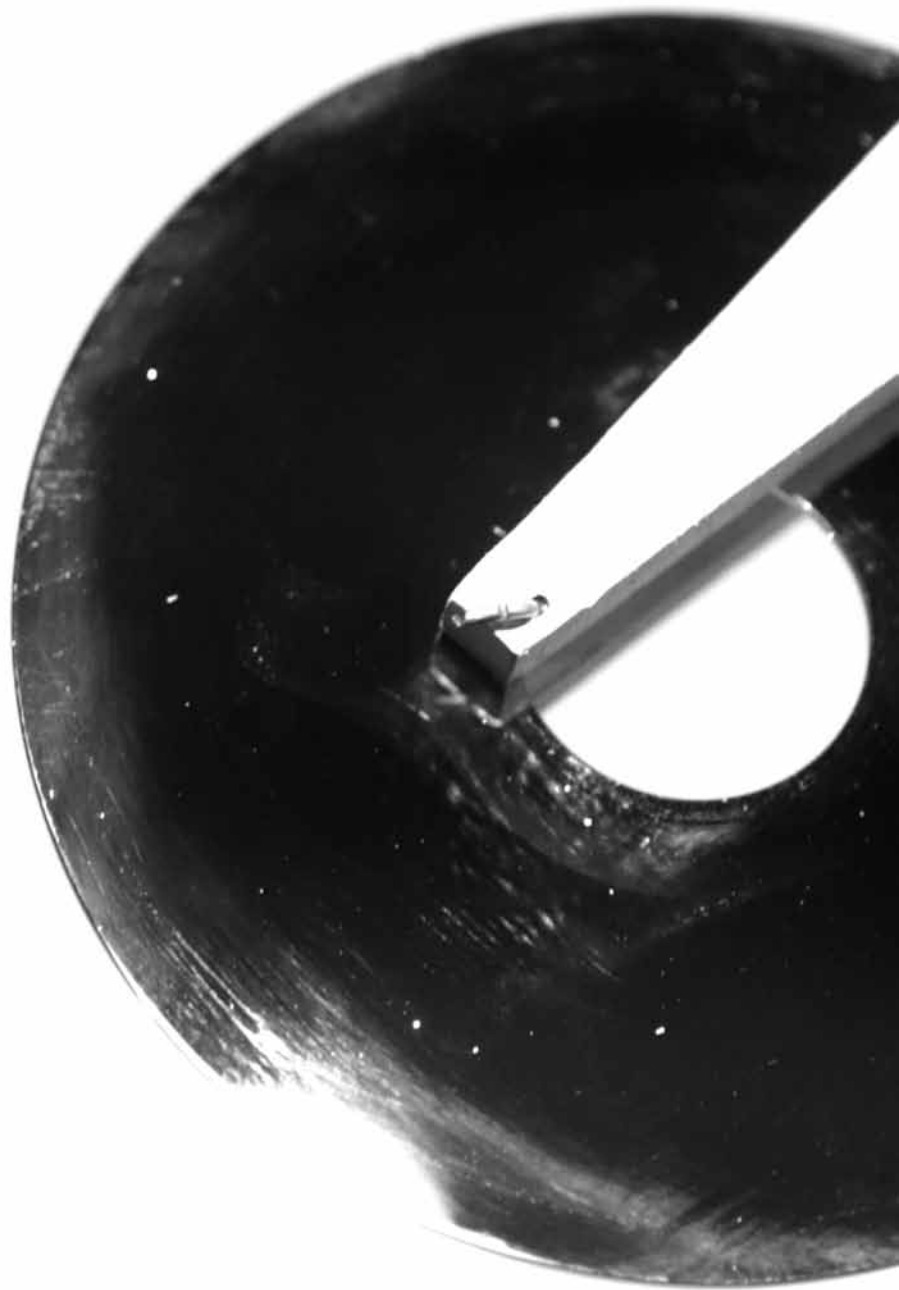

neuromat 81

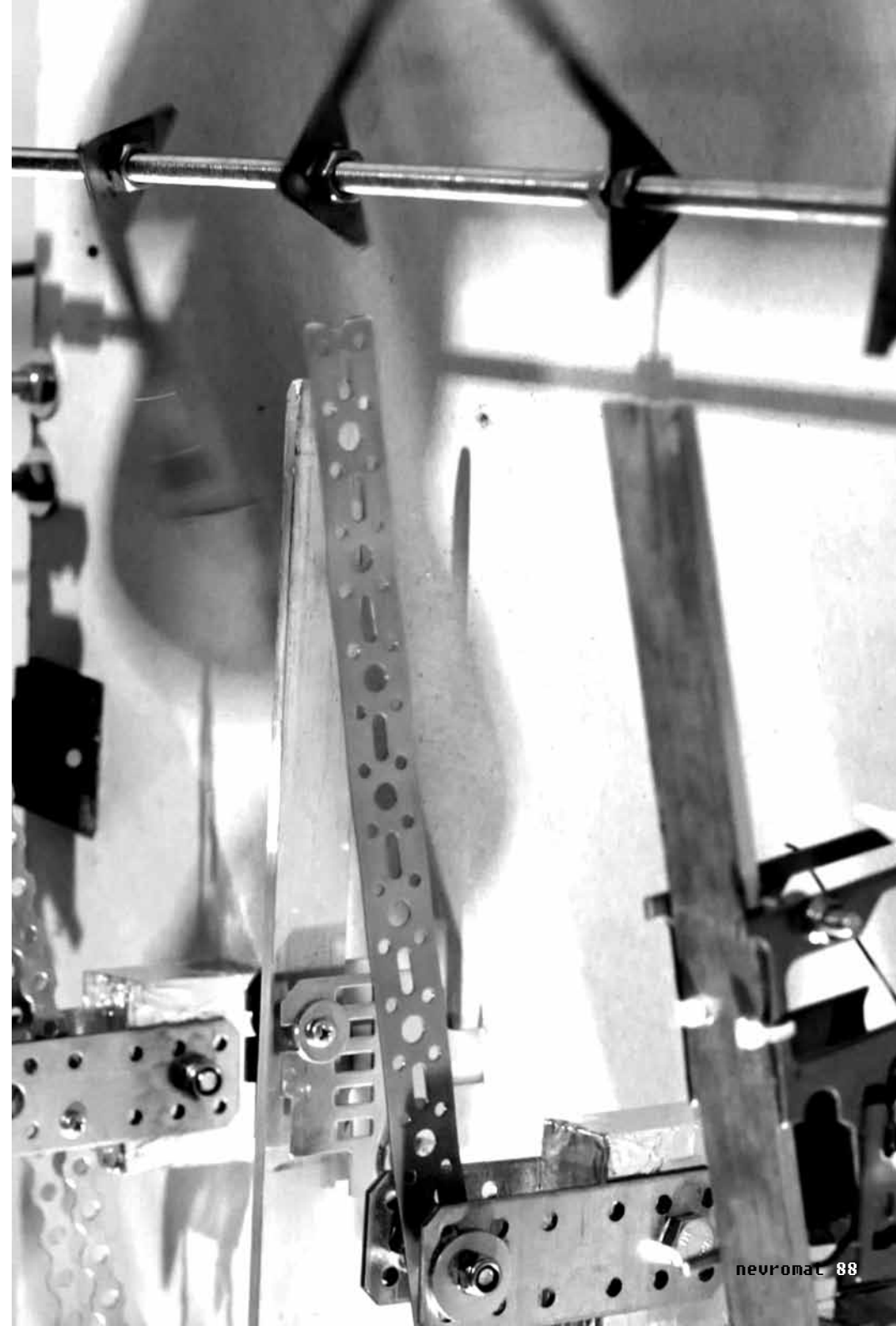

neuromat 82

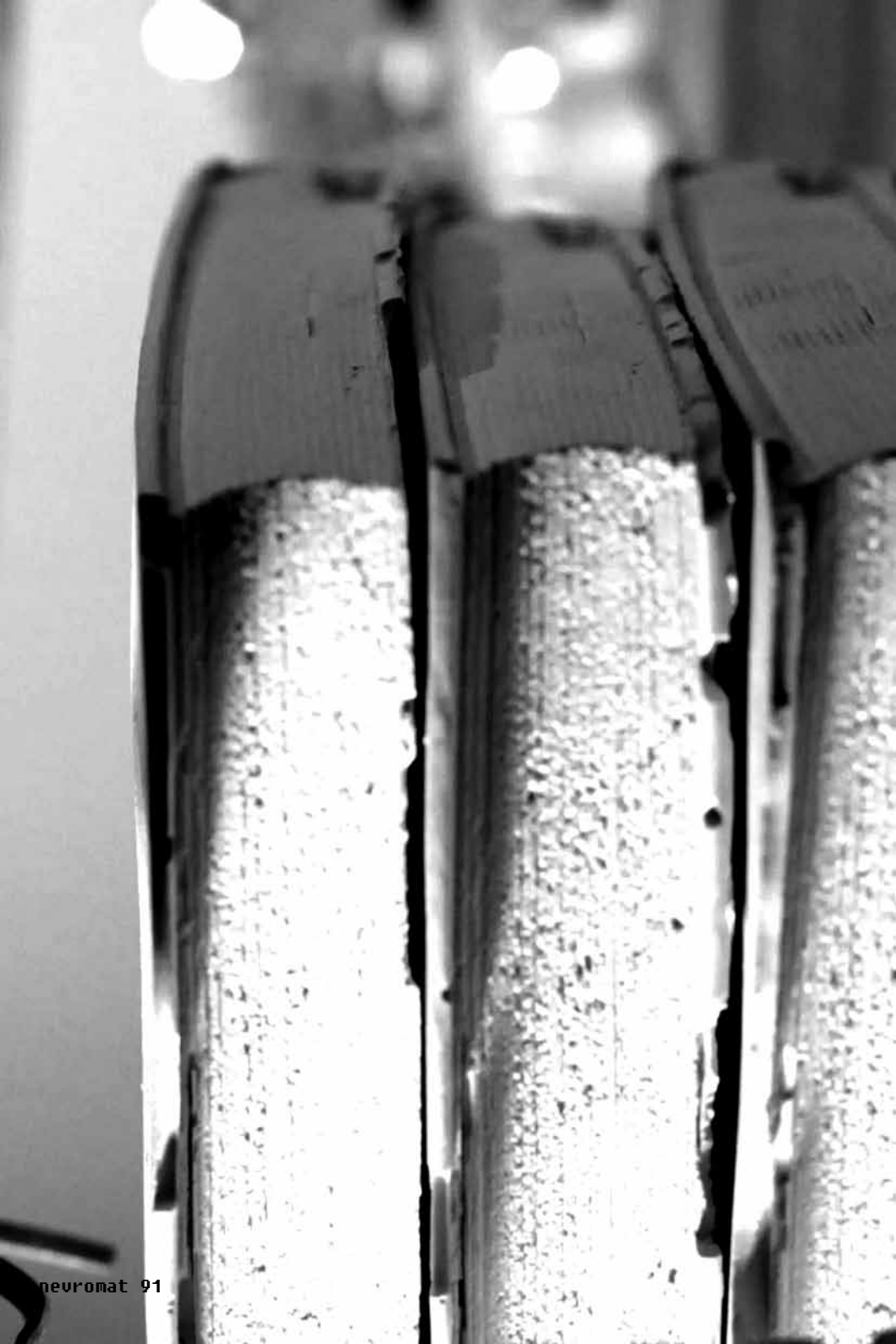

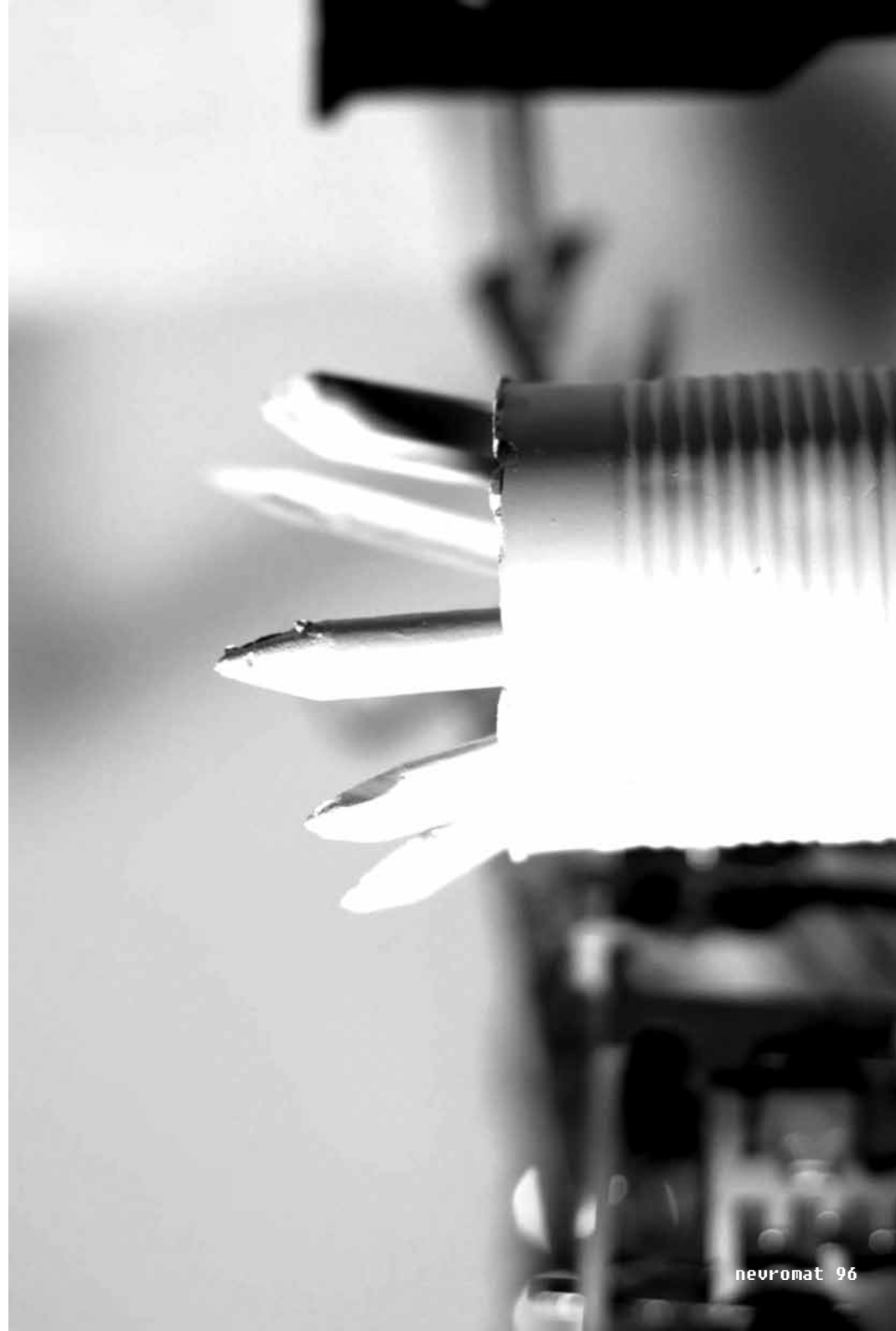

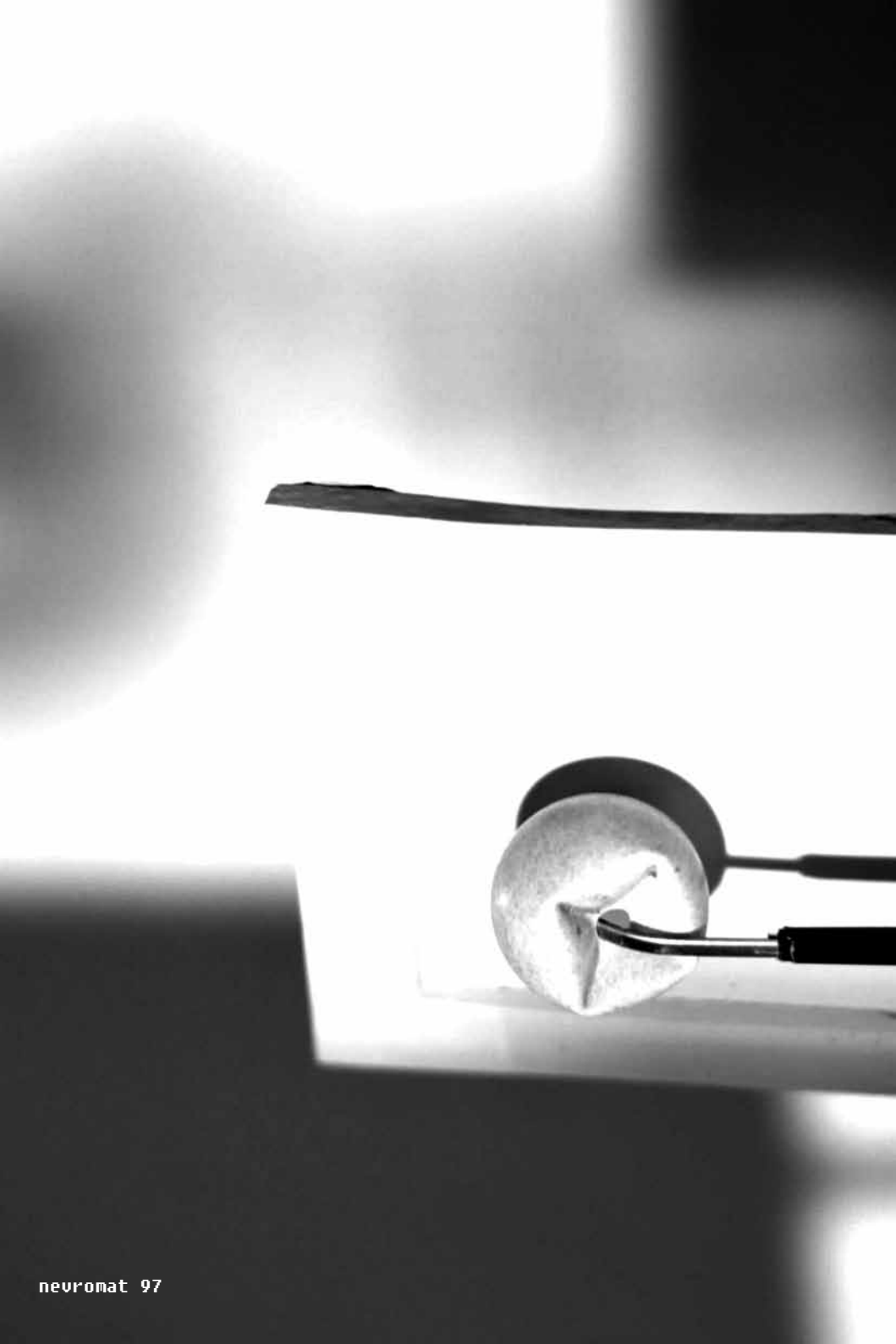

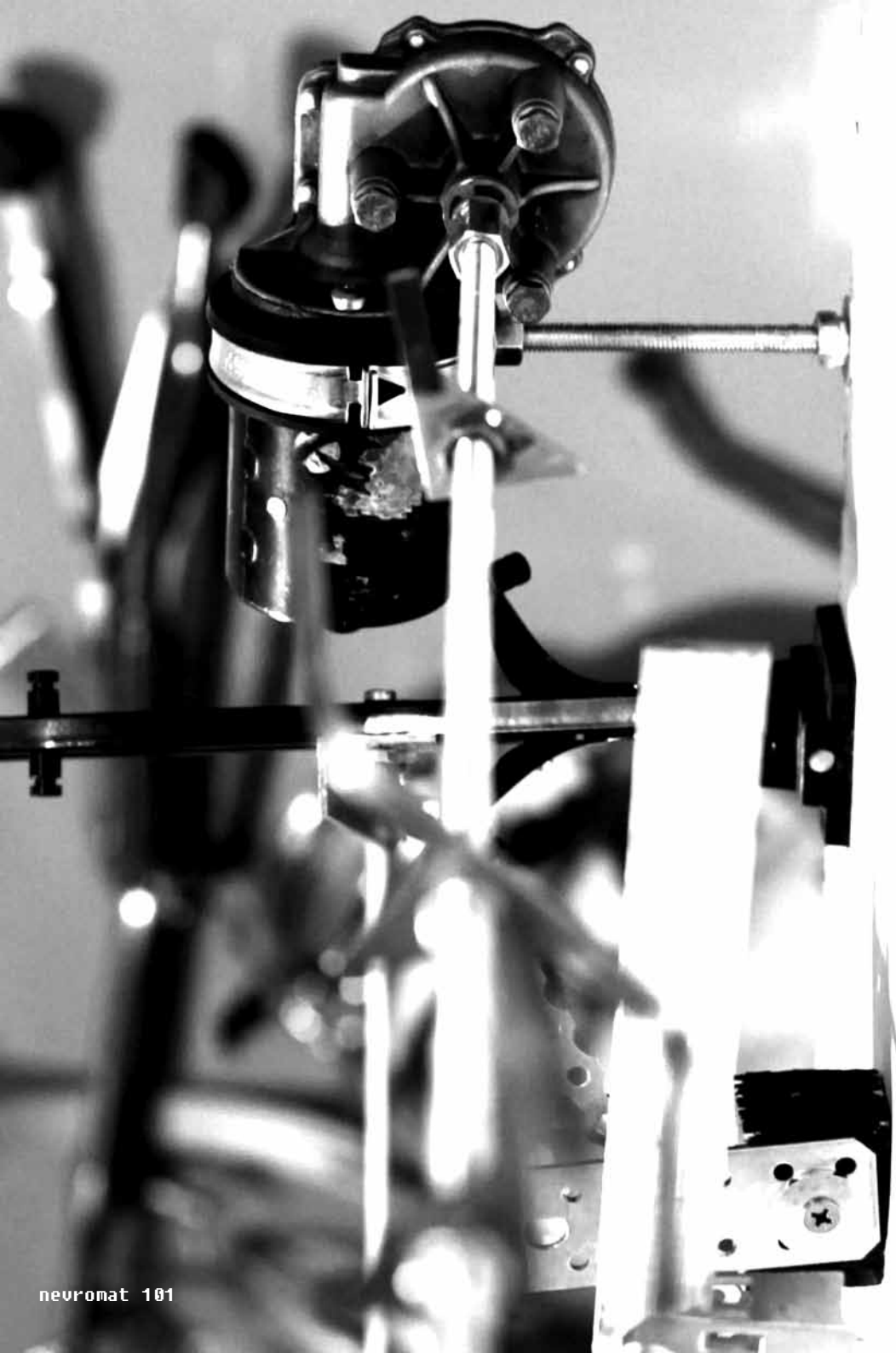

Machine de déception

Bojan Stefanović

I. Prometej

Tehnika, kot način spoznavanja in razumevanja sveta, predstavlja predpogoj vzpostavljanja odnosa do preteklosti. Brez tehnike informacijski tok med živčnim in genetskim spominom ne bi bil mogoč. Iznajdba tehnike je prometejsko dejanje rojstva kulture kot tretje oblike spomina, ki omogoča posredovanje izkušenj in vednosti med generacijami. V tej zgodbi o ognju in prevari se razkriva resnični značaj človeka kot fundamentalno tehničnega bitja.

Tisto, kar se je v prazgodovini začelo kot izdelava preprostih pomagala, s katerimi je človek lahko od narave vzel tisto, česar sama ni zmožna dati, je preraslo v globalni industrijski sistem, ki ga poznamo danes. Ideja tehnike je pravzaprav ideja protetike. Različne vrste protez odpirajo neslutene dimenzije spomina v obliki kolektivnih in individualnih identitet ter hkrati omogočajo premagovanje fizikalnih in bioloških omejitev telesnosti. Proteze so prinesle blagodatno emancipacije duha od narave, skupnosti in končno tudi lastnega telesa.

V tem kontekstu tehnika ni nič drugega kot pobožna želja po nesmrtnosti oziroma pobegu pred človeškim stanjem. Slednje pa je tragično ravno zato, ker si lahko predstavljamo svetlejšo prihodnost, kot nam jo dovoljuje narava. Proces odtujitve človeka od narave in samega sebe je na delu že tisočletja. Neusmiljeno hrumenje mašinerije pred sabo ruši vse, kar je svetega. Če pozorno prisluhnemo, bomo v tem hrumenju slišali zvoke evolucije.

S pomočjo tehnike je človek prelomil moč narave in jo podredil svoji volji. V imenu napredka je preoblikoval obsežne pokrajine ter uničil celotne ekosisteme in kulture. Na tem mestu se zastavlja vprašanje, za čigav napredek pravzaprav gre? Antični grki so verjeli, da tehnika obstaja sama po sebi kot del narave in potrebuje človeka le zato, da jo aktivira. Prometej namreč ni iznašel ognja, temveč ga je ukradel

bogovom. Vse od takrat ta ogenj gori z avtonomnim plamenom. Tehnika ima svojo lastno evolucijo.

Dihotomija dveh evolucij, človeka in njegove tehnike, je tista nature in kulture oziroma apoloničnega in dionizičnega. Pri tem gre za polje intenzivnih razlik, ki generirajo dinamično diferenciacije in nastajanja novega. Dromološko gledano, hitrejši fenomeni vedno prevladajo nad počasnejšimi in hitrost, s katero se nekaj dogaja, lahko spremeni naravo samega dogodka. Tako se je v vedno hitrejšem ciklu stabilnosti in spremembe tehničnih sistemov zgodil dogodek neslutene razsežnosti. S trčenjem tehnike in znanosti se je začela industrijska revolucija.

Slednja predstavlja veliki pok sodobnega metafizičnega kozmosa, ki je pred sabo porušil vse tradicionalne družbene strukture in popolnoma predrugačil filozofski ustroj sveta. Dinamično stabilnosti in sprememb je nadomestilo stanje permanentne tehnične inovacije in posledične premeščenosti smisla. Odtujenost človeka je dosegla nevidene višave, v anomaliji ničejanskega nihilizma je banalni vsakdanjik ostal edini način strukturiranja eksistence.

II. Libidinalna ekonomija

Ravno ta vsakdanjik predstavlja potrošno dobro par excellence. Je najbolj pogost in univerzalen izdelek dobe, v kateri proizvodnja ustvarja potrošnjo. Vsakdanjik je edina stična točka navidez ločenih tehničnih sistemov in podsistemov. S premikom od strukturiranih oblik življenja k posamezniku kot družbenemu akterju in edinemu nosilcu pomena, je nastopil čas konca metanarativov in vzcveta različnih eshatologij.

Potem ko so odmrle še zadnje velike zgodbe, človeku v absurdu lastne eksistence ni preostalo drugega, kot da se ukvarja sam s sabo. Množično potrošništvo kot ultimativni dosežek tehnične evolucije omogoča kreacijo kulta lastne osebnosti. Ta človeška, vse preveč človeška dejavnost predstavlja zadnjo še živečo ideologijo. Vsakdanja opravila, kot so prehrana, spolnost, higiena in podobno, združena pod krilatico

življenjski slog, sedaj tvorijo fokalno točko konstrukcije identitete.

Množična potrošnja je, kot družbeno konstruirana dejavnost, postala izraz posameznikovega statusa oziroma oblika kulturnega kapitala. Način in količina potrošnje sta glavni silnici sodobnega individualizma. In vendar je ta visoko strukturirana dejavnost še zmeraj zasnovana na dobri stari pobožni želji po nesmrtnosti. Najsi gre za potrošnjo simbolnih znakov, asemblažev, simulaker ali objektov mali a, v osrčju te ideološke prakse leži želja po apropiaciji Prometejevega ognja. Potrošnja tehničnih protez ni nič drugega kot sodobno požiranje opija.

Sodobna ekscesna potrošnja temelji na zadovoljevanju želja oziroma zapolnjevanju manka, ki ga generira nihilistična odtujenost. Ker pa je ta manko posledica konzumiranja tehničnih protez, ga je z njimi nemogoče zapolniti. Tako vsak poizkus potešitve zgolj reproducira manko na drugem objektu in neizogibno vodi v razočaranje, ki posledično le še potencira željo po potešitvi. Na ta način se oblikuje potrošniška spirala. Tovrstni transgresivni potencial potrošnje omogoča pobeg pred realnostjo v obliki sanjarjenja.

Daydreamer oziroma sanjač je sodobni potrošnik, ki se je odrekel svoji volji do moči. Sanjarjenje o prihodnjem užitku, ki bo rezultat apropiacije fetišiziranega objekta, je praksa, ki izvira iz nakupovalnih centrov, teh sodobnih templjev potrošništva. Pričakovano ugodje oziroma nedosegljiva katarza potešitve ne izhaja iz dejanja apropiacije – nakupa, temveč iz samega procesa sanjarjenja. Z evolucijo tehnike je nakupovalni center virtualiziran v svetovnem spletu, kjer je mogoče sanjariti o konzumiranju čisto vsega.

Množična proizvodnja in potrošnja, ki temelji na željah, sanjah in domišljiji oblikuje libidinalno ekonomijo. Človekovi nagoni so s pomočjo libida iz svojih prvotnih objektov preusmerjeni na potrošne dobrine, ki posledično postanejo singularni objekti kulta. Ker pa so ti objekti hkrati tudi del ekonomskega sistema, so inherentno podložni kalkulaciji in špekulaciji kapitala. Izkoriščanje in kalkuliranje z libidom pomeni uničenje njegovega objekta in posledično uničenje želje.

Na ta način tehnika oziroma industrija krči obzorja upanja in jih nadomešča z logiko brezupa in absurda.

III. Nevromat

Nevromat je visokotehnološka perzijska preproga. Ker vsaka preproga predstavlja premični vrt in ker vsak vrt ponazarja miniaturni zemljevid sveta, Nevromat v resnici izrisuje zemljevid individuacijskega kozmosa sodobnega človeka. Na dvanaajstih mizah se nahajajo množično potrošniški objekti, ki zapolnjujejo vsakdanjik kot epicenter post-modernega načina življenja. Prisotne so najbolj pogoste tehnične proteze, ki omogočajo eksternalizacijo zavesti onkraj telesa in ohranjanje preteklosti – komunikacijska in računska orodja, mehanske reprodukcije podob in jezika, pisala in risala ter farmakološke substance.

Tako kot pri vsaki protezi, smisel njenega obstoja leži pri uporabniku in ne objektu. V odsotnosti človeka so potrošni objekti oropani funkcije in barve. Izčiščenost beline hkrati deteritorializira in dekonstruira materialno realnost posameznika. Razgaljene v svoji banalnosti, proteze prenehajo biti konstituente identitete. Ločeni od svojega uporabnika, objekti iz mavca ponazarjajo absurdnost in odtujenost sodobnega življenjskega sloga.

Nevromat v pogonu ponazarja proces destrukcije želje s strani tehnike znotraj libidinalne ekonomije. Želja vedno vpenja heterogene konstrukcijske elemente, proces želenja je proces konstrukcije asemblaža. V trenutku, ko vsi objekti želje postanejo industrijsko proizvedeni, njen propad postane imanenten. Evolucija tehnike je namreč dosegla točko permanentne inovacije. Tehnika nenehno razjeda in uničuje samo sebe v neskončnem ciklu destrukcije in kreacije. Uničenje želje je tako postalo inherentno samemu sistemu libidinalne ekonomije.

Mletja in drobljenja elektrotehnične mašinerije Nevromata ni več mogoče ustaviti. Edina možnost, ki je na voljo, je modulacija s pomočjo klavirja, ki predstavlja subverzijo visokotehnološkega sistema s

pomočjo analognih metod. Klavir ima vlogo ordinatorja oziroma krmilnika, ki posamezniku omogoča, da vsaj za hip znova vzpostavi nadzor nad procesom destrukcije asemblažev. Napaka je, na srečo, ravno tako inherenten del vsakega sistema in klavir predstavlja ta glitch v sistemu. Kot vidna in očitna napaka v sistemu, klavir omogoča, da preko modulacije hrupa mašinerije spremenimo potek njene evolucije. Pritisk vsake posamezne tipke pošilja naključno kombinacijo ukazov elektrotehnični mašineriji. Preko zoperstavljanja neponovljivega serijskemu, naključnega načrtovanemu in improviziranega standardiziranemu, klavir zvoči boj posameznika in tehnike

Igranje klavirja pomeni vdor človeškega, iracionalnega in nepredvidljivega v socio-tehnični kompleks množične proizvodnje in potrošnje. Če je repeticijski edini način doseganja razlike, potem je možno tudi, da ob pravilnem igranju iz repetitivnega gibanja strojev skozi diferenciacijo vznikne nekaj novega in nepričakovanega. Obiskovalec Nevromata se tako znajde pred dilemo izbire svojega teritorija in umeščanja v prostor. Lahko je zgolj pasivni gledalec in poslušalec, ali pa s pomočjo klavirja znova prevzame usodo v svoje roke in se, čeprav samo za kratek trenutek, osvobodi tiranije objektov.

Machine de déception

Bojan Stefanović

I. Prometheus

Technics as a way of exploring and understanding the world represents the condition of the constitution of the relation to the past. Without technics, the information flow between the nervous and genetic memory would not be possible. The invention of technics is a promethean act of the creation of culture as a third kind of memory, which enables the transfer of experience and knowledge between generations. Through this tale of fire and deceit, the true nature of man as a fundamentally technical being is revealed.

What began in prehistory as a way of fabricating simple tools enabling man to take from nature that, which she is unable to give by herself, has developed into today's global industrial system. The idea of technics is in essence the idea of prosthetics. Different kinds of prostheses open up unimaginable dimensions of memory in the form of collective and individual identities and simultaneously enable the overcoming of physical and biological limitations of corporeality. Prostheses have brought the benefits of emancipation of the spirit from nature, community and finally from its own body.

In this context, technics is nothing else than a pious wish for immortality or rather the one for escaping the human condition. And the latter is tragic precisely because man is able to imagine for himself a future brighter than the one he is allowed by nature. The process of alienation of man from nature and himself has been at work for millennia. The merciless hum of the machine is destroying everything that is sacred in its path. If we listen closely, within that hum we can hear the sounds of evolution. With the aid technics, man has broken nature and subjugated her to his own will. He has transformed vast landscapes and destroyed entire ecosystems and cultures in the name of progress. At this point a question poses itself. Whose progress is it all about? The ancient Greeks believed that technics exists by itself within nature and that man needs only activate it. Namely,

Prometheus did not invent fire but rather stole it from the gods. Ever since, that fire has been burning with its own, autonomous flame. Technics has an evolution of its own.

The dichotomy of the two evolutions of man and technics is the one of nature and culture or rather of Apollonian and Dionysian. Said dichotomy forms a field of intensive differences which generate the dynamics of differentiation and the creation of the new. From a dromological perspective, the faster phenomena tend to dominate over the slower and the speed with which something is happening may alter the very nature of the event. Thus has, within the ever faster cycle of stability and change of technical systems, occurred an event of unimaginable dimensions. With the collision of technics and science, the industrial revolution had begun.

The industrial revolution is the Big Bang of the contemporary metaphysical cosmos, which demolished all traditional social structures in its path and completely overturned the philosophical composition of the world. The dynamics of stability and change were substituted with the state of permanent technical innovation and consequential state of disjointedness of meaning. The alienation of man has reached thus far unseen levels. Trivial and banal everydayness remains the only means of structuring ones existence within the anomy of nietzschean nihilism.

II. Libidinal Economy

It is precisely this everydayness that came to be the consumable good par excellence. It is the most common and universal product of an age in which production engenders consumption. Everydayness is the only connecting point between seemingly disconnected technical systems and subsystems. The shift away from structured forms of existence towards the individual as a social actor and the sole carrier of meaning brought about the end of metanarratives and gave rise to various eschatologies. Facing the absurdity of his own existence following the death of the last remaining grand narratives, man was left with nothing else to do but to take care of himself. As the ultimate achievement of

neuromat 109

the evolution of technics, mass consumerism enables the creation of the cult of ones own personality. This human, all too human activity represents the last ideology still alive. Everyday tasks, such as sexuality, cuisine or hygiene are subsumed within the notion of "lifestyle" and now form the focal point of construction of identity.

Mass consumption has, as a socially constructed activity, become the expression of an individual's status or rather, a form of social capital. The manner and amount of consumption are the main constituents of contemporary individualism. And yet, this highly structured activity is still founded on the good old pious wish for immortality. Whether it is consumption of symbolic signs, assemblages, simulacra or objects petit a, what lies at the heart of this ideological practice is desire for appropriation of Prometheus's fire. The consumption of technical prosthesis is nothing else than contemporary opium-eating.

Modern-day excessive consumption is based upon satisfying desire or rather resolution of lack, generated by nietzschean alienation. But since lack is a consequence of the consumption of technical prosthesis, it is impossible to resolve using the same. Any attempt at resolution merely reproduces the lack upon another object and thus inevitably leads towards disappointment which, in turn, only increases the desire for resolution. In this way, the spiral of consumption is formed. This transgressive potential of consumption enables one to escape from reality through daydreaming.

A daydreamer is a contemporary consumer who has renounced up his will to power. Daydreaming about future pleasure, which is to follow the act of appropriation of a fetishized object is a practise born in the shopping malls, those contemporary temples of consumerism. The anticipated pleasure, or rather the unattainable catharsis of resolution, is not based on the act of appropriation itself - the purchase, but upon the very process of daydreaming. With the evolution of technics, the shopping mall has been virtualised into the World Wide Web, where it is possible to daydream about consuming absolutely everything there is.

Massive production and consumption which is based upon desires, dreams and imagination forms the system of libidinal economy. With the help of the libido, basic human instincts are redirected from their initial objects onto consumable goods which, in turn, are transformed into singular objects of a cult. However, since they also remain a part of the economic system, these objects are simultaneously subject to calculation and speculation of capital. Calculating on the libido means destroying its object and, in turn, destroying desire itself. In this way technics or rather industry is shrinking the horizons of hope and replacing them with the logic of despair and absurdity.

III. Neur-O-Matic

Neur-O-Matic is a hi-tech Persian carpet. Since every carpet is in essence a portable garden and since every garden represents a miniaturised map of the world, Neur-O-Matic actually portrays the map of the individuational cosmos of man. The twelve tables hold mass consumer objects which inhabit the everyday as the epicentre of post-modern lifestyle. The objects stand for the most common technical prostheses, which enable the externalization of mind beyond the body and preservation of the past. Thus, we have communication and computation tools, mechanical reproductions of images and language, writing and drawing pencils and pharmacological substances.

Just as with every other kind of prosthesis, the essence of its existence lies with the user, and not the object. In the absence of man, consumable objects stand bereft of their function and colours. The pureness of white colour simultaneously deterritorializes and deconstructs the material reality of the individual. Exposed within their banality, the prostheses cease to be the constituents of identity. Divorced from their user, plaster objects represent the absurdity and alienation of modern lifestyle.

Neur-O-Matic in motion represents the process of the destruction of desire within the libidinal economy. Desire always binds together heterogeneous construction elements and thus the process of desiring is
neuromat 111

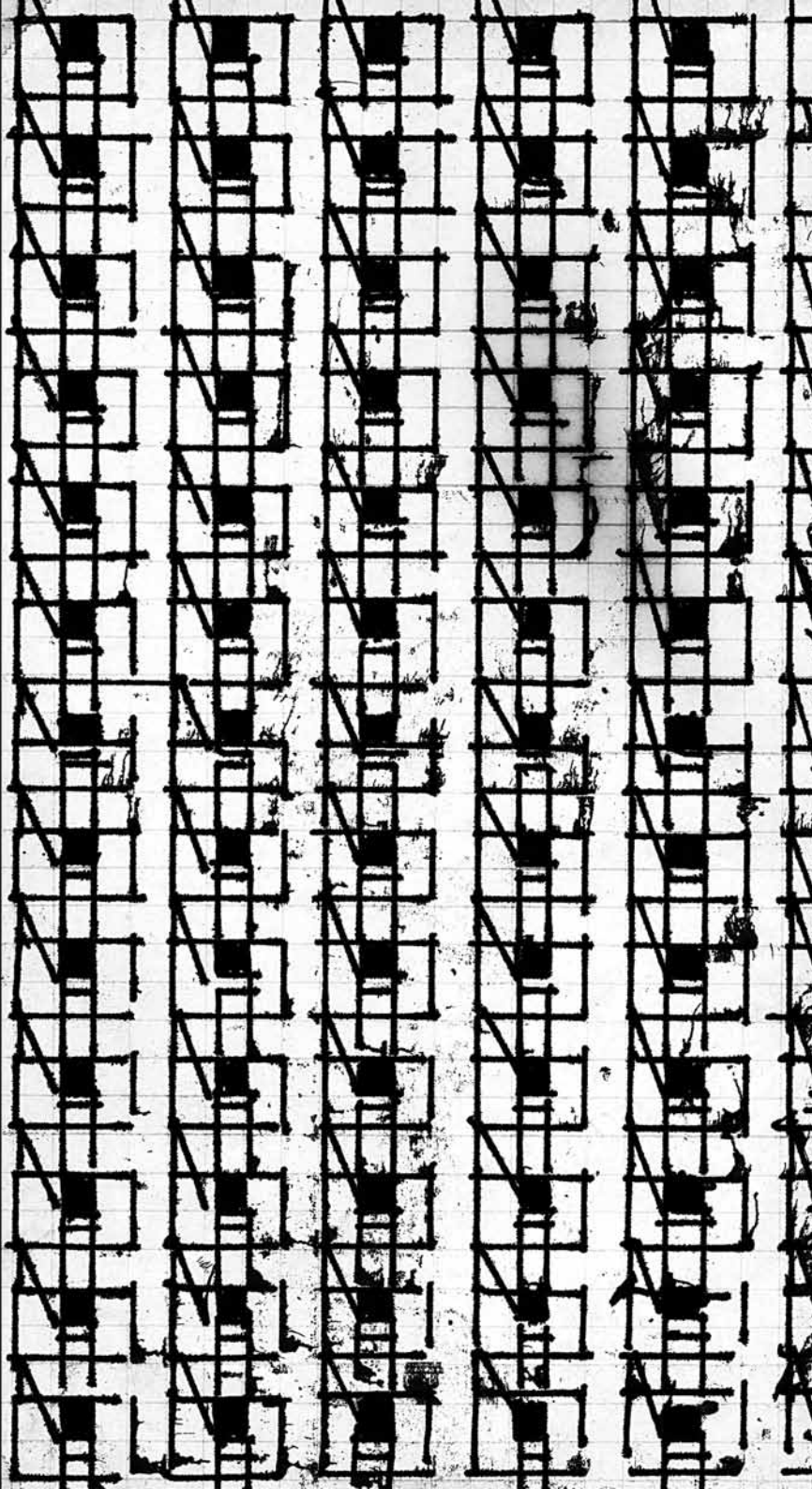
a process of assemblage construction. Once all objects of desire become industrially produced, her downfall becomes immanent. The evolution of technics has, alas, reached the point of permanent innovation. Technics constantly disintegrates and devours itself within an endless cycle of creation and destruction. The destruction of desire has thus become inherent to the system of libidinal economy.

The grinding and crushing of the electro-technical machinery of the Neur-O-Matic is now unstoppable. The only available alternative is an attempt at modulation using the piano, which enables subversion of the hi-tech system through analogue methods. The piano plays the role of a controller, which affords the individual an opportunity to re-establish control, at least for a brief moment, over the process of destruction of assemblages. Fortunately, error is also an inherent part of every system and the piano is that very glitch. As a visible and obvious incarnation of the error, it enables alteration of the evolutionary course of technics through modulation of the machinery's hum. Every push of any particular key sends a random combination of commands to the electro technical machinery. Thus, through opposing unique to serial, random to planned and improvised to standardised, the piano seeks to lend its voice to the struggle between man and technics.

Playing the piano represents the rupture of human, irrational and unpredictable into the socio-technical complex of mass production and consumption. If repetition is the only way of achieving difference, then it may just be possible, with the correct kind of play, to harness the repetitive motion of machines into creating something new and unexpected. The visitor of the Neur-O-Matic is therefore faced with a dilemma of choosing his territory and placing himself within the space of the exhibition. He may decide to be just a passive viewer and listener or to use the piano to retake control over his destiny and, although just for a brief moment, free himself from the tyranny of objects.

Zvočna knjiga Nevromat

1. Daniil Harms, *Zakon linča, Zakon linča*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 29, bere: **Karlo Hmeljak**, trajanje: 1:01 min
2. Daniil Harms, *Zakon linča, Pet nedokončanih povestic*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 147-148, bere: **Karlo Hmeljak**, trajanje: 3:24 min
3. Daniil Harms, *Zakon linča, Sinji zvezek št.10*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 7, bere: **Dušan Merklin Mick**, trajanje: 0:36 min
4. Daniil Harms, Aleksander Vvedenski, *Pomen morja (izbrana dela), Inkubacijsko obdobje*, prevedel: Borut Kraševac, Lud Šerpa, Ljubljana, 2011, stran 108, bere: **Dušan Merklin Mick**, trajanje: 0:43 min
5. Daniil Harms, Aleksander Vvedenski, *Pomen morja (izbrana dela), Človek je narejen iz treh delov*, prevedel: Drago Bajt, Lud Šerpa, Ljubljana, 2011, stran 27, bere: **Jasmin B. Frelih**, trajanje: 0:38 min
6. Daniil Harms, *Zakon linča, Maškin je ubil Koškina*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 35, bere: **Jasmin B. Frelih**, trajanje: 0:57 min
7. Daniil Harms, *Zakon linča, Svet*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 155-156, bere: **Polona Torkar**, trajanje: 2:38 min
8. Daniil Harms, Aleksander Vvedenski, *Pomen morja (izbrana dela), Modri zvezek*, prevedel: Drago Bajt, Lud Šerpa, Ljubljana, 2011, stran 53, bere: **Polona Torkar**, trajanje: 1:02 min
9. Daniil Harms, *Zakon linča, Srečanje*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 30, bere: **Dejan Koban**, trajanje: 0:16 min
10. Daniil Harms, *Sasvim obične besmislice, Bolj uspešna so tista umetniška dela...*, prevedel: Bojan Stefanović, Šareni dučan, Zagreb, 1999, stran 247, bere: **Dejan Koban**, trajanje: 1:54 min

b

o

o

k

11. Daniil Harms, *Pomalo neobični slučajeji, Nekoč se je Anton Bobrov ...*, prevedel: Bojan Stefanović, Šareni dućan, Zagreb, 2001, stran 155, bere: **Blaž Božič**, trajanje: 0:25 min

12. Daniil Harms, *Pomalo neobični slučajeji, Dva človeka sta začela pogovor...*, prevedel: Bojan Stefanović, Šareni dućan, Zagreb, 2001, stran 179, bere: **Blaž Božič**, trajanje: 0:18 min

13. Daniil Harms, *Zakon linča, Optična prevara*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 12, bere: **Blaž Božič**, trajanje: 0:51 min

14. Daniil Harms, Aleksander Vvedenski, *Pomen morja (izbrana dela), Neki človek je legel spat veren*, prevedel: Borut Kraševac, Lud Šerpa, Ljubljana, 2011, stran 112, bere: **Tone Škrjanec**, trajanje: 00:37 min

15. Daniil Harms, *Zakon linča, Zgodba*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 126-127, bere: **Tone Škrjanec**, trajanje: 02:04 min

16. Daniil Harms, Aleksander Vvedenski, *Pomen morja (izbrana dela), Naj vam zdej povem, kako sem se rodil*, prevedel: Borut Kraševac, Lud Šerpa, Ljubljana, 2011, stran 107-108, bere: **Ivan Lotrič**, trajanje: 3:26 min

17. Daniil Harms, *Zakon linča, O pojavih in obstoju št.1*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 151-152, bere: **Ivan Lotrič**, trajanje: 3:26 min

18. Daniil Harms, *Zakon linča, (1)*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 92-93, bere: **Ivan Lotrič**, trajanje: 4:19 min

19. Daniil Harms, *Zakon linča, Kapa*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 106, bere: **Mira Lampe Vujičić**, trajanje: 2:17 min

20. Daniil Harms, *Sasvim obične besmislice, Tema za zgodbo*, prevedel: Bojan Stefanović, Šareni dućan, Zagreb, 1999, stran 18, bere: **Mira Lampe Vujičić**, trajanje: 1:35

21. Daniil Harms, *Zakon linča, Sonet*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 10, bere: **Tjaša Koprivec**, trajanje: 1:47 min

22. Daniil Harms, *Zakon linča, »Ivan Jakovljevič Bobrov ...«*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 96-98, bere: **Tjaša Koprivec**, trajanje: 7:57 min

23. Daniil Harms, *Zakon linča, Vsestranska raziskava*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 124-125, bereta: **Tjaša Koprivec** in **Nejc Bahor**, trajanje: 3:03 min

24. Daniil Harms, *Zakon linča, Skrinja*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 16, bere: **Nejc Bahor**, trajanje: 2:06 min

25. Daniil Harms, Aleksander Vvedenski, *Pomen morja (izbrana dela), Padanje (od blizu in od daleč)*, prevedel: Borut Kraševac, Lud Šerpa, Ljubljana, 2011, stran 116-117, bere: **Ana Pepelnik**, trajanje: 2:45 min

26. Daniil Harms, *Zakon linča, Praznik*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 105, bere: **Ana Pepelnik**, trajanje: 1:12 min

27. Daniil Harms, *Zakon linča, O pojavih in obstoju št.2*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 153-154, bere: **Primož Čučnik**, trajanje: 03:47 min

28. Daniil Harms, *Zakon linča, Simfonija št.2*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 144, bere: **Primož Čučnik**, trajanje: 1:34 min

29. Daniil Harms, *Pomalo neobični slučajeji, Koskov je izgubil uro*, prevedel: Bojan Stefanović, Šareni dućan, Zagreb, 2001, stran 179, bere: **Andreja Štepec**, trajanje: 0:26 min

30. Daniil Harms, *Sasvim obične besmislice, Od vedno smo bili malo po strani*, prevedel: Bojan Stefanović, Šareni dućan, Zagreb, 1999, stran 45, bere: **Andreja Štepec**, trajanje: 1:06 min

31. Daniil Harms, *Zakon linča, Matematik in Andrej Semjonovič*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 113, bereta: **Marko Mlačnik** in **Željko Hrst**, trajanje: 1:42 min

z

u

o

v

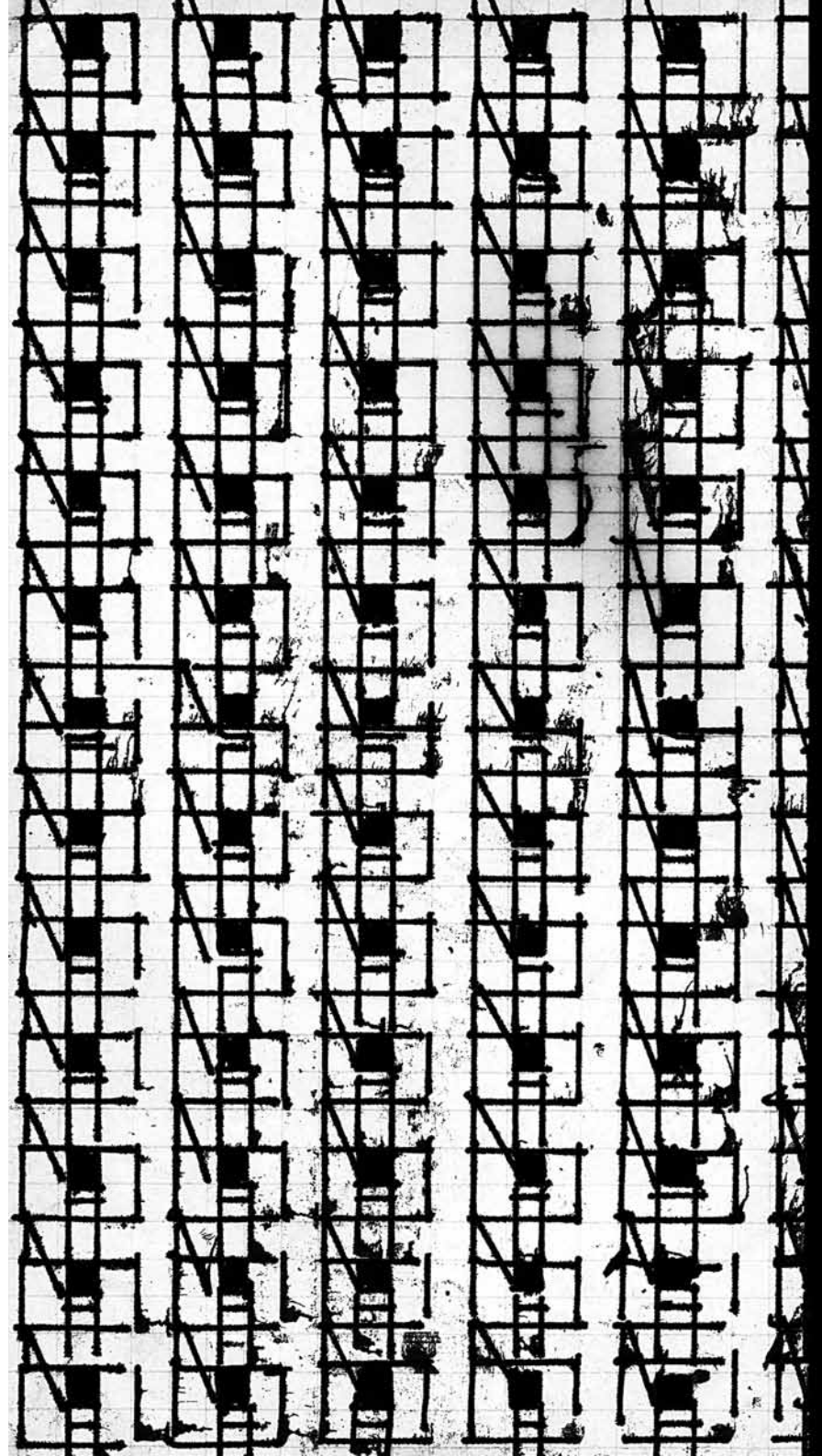
n

a

32. Daniil Harms, *Zakon linča, Prigoda na ulici*, prevedel: Drago Bajt, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1995, stran 113, bere: **Marko Mlačnik**, trajanje: 1:20 min

33. Daniil Harms, *Pomalo neobični slučajevi, Potem so vsi začeli govoriti*, prevedel: Bojan Stefanović, Šareni dučan, Zagreb, 1999, stran 121, bere: **Željko Hrst**, trajanje: 1:44 min

Neur-o-matic Audio Book

Vsebina / Content

Uvod / Introduction	2
Nevromat / Opis instalacije, Biografija avtorjev	3
Neur-o-matic / Installation Synopsis, Short Bio	5
Beležke in izpiski iz Organa v Nevromat / Lenka Đorojević	7
Skice / Sketches / Lenka Đorojević in Matej Stupica	12
Edino nenasilno dejanje je nedelovanje / Ida Hiršfenfelder	67
Fotografije iz postavitve / Photos from Installation	71
Fotografije / Video Stills / Guillermo Algora	81
Nevromat / Bojan Stefanović	103
Neur-o-matic / Bojan Stefanović	108
Zvočna knjiga Nevromat (stran A) / Staš Vrenko (mix)	115
Neur-o-matic Audio Book (B side) / Staš Vrenko (mix)	118
Vsebina / Content	123
Kolofon	124
Credits	125
Povezave / Links	127

Kolofon

Ideja in izvedba: Lenka Đorojević in Matej Stupica

Multiplikacija in kalupi: Neža Jurman

Multiplikacija in motorizacija: Boris Košak

Multiplikacija: Blaž Božič

Elektronika: Simon Bergoč in Tina Dolinšek

Svetovanje za elektroniko: Brane Ždralo

Telefonija: Luka Frelih

Telefonija in montaža zvočne knjige: Staš Vrenko

Miks zvočne knjige: Jure Gruden

Video in fotografija: Guillermo Algora

Luč: Martin Lovšin Schintr

Besedilo in urejanje knjige: Ida Hiršfenfelder

Besedilo, prevod iz hrvaščine, prevod v angleščino: Bojan Stefanović

Lektura: Miha Kelemina

Odnosi z javnostmi: Polona Torkar

Producenta: Uroš Veber in Tina Dolinšek

Zvočna knjiga po knjigah Daniila Harmsa / Pripovedovalci: Nejc Bahor, Blaž Božič, Primož Čučnik, Jasmin B. Ferlih, Karlo Hmeljak, Željko Hrst, Dejan Koban, Tjaša Koprivec, Mira Lampe Vujičić, Ivan Lotrič, Dušan Merklin Mick, Marko Mlačnik, Ana Pepelnik, Tone Škrjanec, Andreja Štepec, Polona Torkar.

DIY delavničarji: Urša Dolinšek, Polona Torkar, Nina Sever, Sara Šabjan, Julijan Strajnar in Tilen Nedanovski

Zahvale: Katerina Mirović (Strip Core), Martin Lovšin Schintr (Gledališče Glej), Javno podjetje Snaga, Jure Sajovic, Mira K. Veljić in Stane Dežman (NAMA), Dario Sereval, Vito Pšeničny in Miha Bučar (Mestna občina Ljubljana), Alenka Miklavžin (Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano), Blaž Peršin in Martin Horvat (Mestni Muzej Ljubljana), Mojca Jan Zoran in Dušan Nelec (Slovenski gledališki inštitut), Marko Peljhan, Martin Bricelj Baraga in Neja Tomšič (MoTa), ...

Produkcija: Zavod Projekt Atol (zanj Uroš Veber) in Društvo Ljudmila, laboratorij za znanost in umetnost

Koprodukcija: Mota – Muzej tranzitornih umetnosti

Projekt sta podprla Ministrstvo za kulturo RS in Oddelek za kulturo Mestne občine Ljubljana.

Credits

Concept and realization: Lenka Đorojević & Matej Stupica

Multiplication and Moulding: Neža Jurman

Multiplication and motorization: Boris Košak

Multiplication: Blaž Božič

Electronics: Simon Bergoč & Tina Dolinšek

Adviser for Electronics: Brane Ždralo

Telephony: Luka Frelih

Telephony and Audio Book Editing: Staš Vrenko

Audio Book Mix: Jure Gruden

Video and Photo: Guillermo Algora

Lights: Martin Lovšin Schintr

Text, Book Editor: Ida Hiršenfelder

Text, Translations to English, Translation from Croatian: Bojan Stefanović

Proofreading (Slovenian): Miha Kelemina

Public Relations: Polona Torkar

Producers: Uroš Veber in Tina Dolinšek

Neur-o-matic Audio Book / Narrators: Nejc Bahor, Blaž Božič, Primož Čučnik, Jasmin B. Ferlih, Karlo Hmeljak, Željko Hrst, Dejan Koban, Tjaša Koprivec, Mira Lampe Vujičić, Ivan Lotrič, Dušan Merklin Mick, Marko Mlačnik, Ana Pepelnik, Tone Škrjanec, Andreja Štepec, Polona Torkar.

DIY workshop participants: Urša Dolinšek, Polona Torkar, Nina Sever, Sara Šabjan, Julijan Strajnar & Tilen Nedanovski

Special Thanks: Katerina Mirović (Strip Core), Martin Lovšin Schintr (Glej Theatre), Public company Snaga, Jure Sajovic, Mira K. Veljić and Stane Dežman (NAMA), Dario Sereval, Vito Pšeničny and Miha Bučar (City Municipality Ljubljana), Alenka Miklavžin (Ministry of Agriculture, Forestry and Food), Blaž Peršin and Martin Horvat (City Museum of Ljubljana), Mojca Jan Zoran and Dušan Nelec (Slovenian Theatre Institute), Marko Peljhan, ...

Production: Projekt Atol Institute (Uroš Veber) and Društvo Ljudmila, Art and Science Laboratory

Co-production: MOTA – Museum of Transitory Art

Project was supported by Ministry of Culture and City Municipality of Ljubljana – Department for Culture.

ZAVOD PROJEKT ATOL